

21165/13

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00087-0/2022	
Érkezett: 2022 JAN 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Melléklet: 46 db	<i>[Signature]</i>

Érkezett:

2021 DEC 22.

Id.

Mell.

Leróva ill.

Az ítélet elektronikus úton érkezik.

Érkezett másolat:

Példány

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Debreceni Járásbíróság útján

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

[redacted] mint indítványozó, Dr. Gyulai Sándor Csaba [redacted]

jogi képviselőn útján, kérem a

Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Debreceni Járásbíróság 23.P.21.145/2019/23., számú ítéletének, a Debreceni Törvényszék 3.Pf.20.727/2020/9. számú jogerős ítéletének és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.042/2021/9. számú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó 2000.-ben vásárolta meg az [redacted] helyrajzi számú, a valóságban a [redacted] alatt fekvő ingatlan. Az ingatlan földrészlete akképpen volt kialakítva, hogy az ingatlan [redacted] részén a közút és az indítványozó telek határa közötti részen a felperes [redacted] helyrajzi számú, „kivett közterület” megjelölésű ingatlan része helyezkedett el.

A megvásárlást követően szembesült az indítványozó azzal, hogy azt a közterületi részt, ami az előzmény perek tárgya volt, emberek természetes szükségleteik elvégzésre (WC-ként) használták, ami nem csak az ürülékek tárgyi tartalma miatt volt kellemetlen, hanem a szaga miatt is rendkívül kellemetlen volt, valamint rendszeresen szemetet raktak le az indítványozó ingatlanával szomszédos közterületre.

A felperes a közterületet soha nem tartotta tisztán és nem is gondozta, a közterületet a mindenkor lakók tartották tisztán és gondozták a területet. ([redacted] számú tárgyalási jegyzőkönyv)

Az indítványozó annak érdekében, hogy az ingatlana előtti területen a köztisztaságot fenntartsa és a közegészségügyi szabályok érvényre jussanak, valamint azért, hogy az illegális szeméttelrakást megakadályozza, a kerítést a szabályozási terv által meghatározott új telekhatár vonalra helyezte el, és kezdeményezte, a telekalakítási eljárást, amivel a szabályozási tervnek

megfelelő állapot végleges jogi sorsa is rögzítésre kerülhet az ingatlan-nyilvántartásban. (F/2: Telek alakítási kérelem)

Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 8/2003 (V.23.) önkormányzati rendelete, akképpen szabályozta a Debrecen Megyei Jogú Város helyi építési szabályzatát és szabályozási tervét, hogy a debreceni [REDAKTOR] helyrajzi számú, „kivett közterület” megjelölésű ingatlanrészt, ami a peres eljárások tárgya volt, azt a részt az alperes területéhez rendelte csatolni! (F/3: Szabályozási terv)

A közterület semmilyen közterületi funkciót nem látott el, az önkormányzat a közterületet nem tartotta rendben és mivel ezen állapot senkinek sem volt előnyös, az Önkormányzat képviselő testülete határozattal rendelte el a szabályozási tervben, hogy a közterület új határvonala a jelenlegi tényhelyzetnek megfelelően kell kialakítani, így a kerítést a kötelező erővel rendelkező szabályozási tervben meghatározott vonalak szerint kell és lehet áthelyezni, valamint csak a Szabályozási tervben meghatározott helyre lehet új kerítést létesíteni. Az eljárt bíróságok ítéletei a Szabályozási terv ezen rendelkezéseibe ütköznek.

A felperes ingatlanának az alperes ingatlanával határos részén - és utóbbinak teljes hosszúságában - járda húzódott, de akképpen, hogy az már járdaként nem funkcionált, mivel a járda a szomszéd kerítésében végződött, és a gyalogos forgalom a szemközti járdán folyt, mivel átmenő gyalogos forgalom az utca jellege miatt nem volt. (F/4. ortofotók)

Az alperes az ingatlanán 2001-2002-ben részben épületbővítést végzett akképpen, hogy az átalakításra úgy került sor, hogy az Önkormányzattal egyeztetésre került, hogy az önkormányzati használatba nem lévő „kivett közterületi” besorolású telekrész a rendezési tervnek megfelelően az indítványozó tulajdonához kerül csatolásra, így az épület átalakításnak nincs elvi akadálya, az ehhez szükséges telek alakítási eljárás is megindításra került, majd ezt követően kell és lehet a kialakított ingatlanrészt a fennmaradási engedélyt kiadni.

Ekkor fedett teraszt, télikertet és fedett bejárót létesített az alperes, valamint további két épületrészt került kialakításra. A főépülethez szerkezeti nem kapcsolódó, annak állag- és funkcióérelme nem befolyásoló terasz 1,94 méter mélységben és 12,2 méter hosszúságban a közterületből kivett megjelölésű közterületre esik. Az indítványozó ezzel egyidejűleg elbontotta a funkció nélküli járdából megmaradt járdarészt. A felperesi állítástól eltérően ténylegesen nem akadályozza a [REDAKTOR] és a [REDAKTOR] gyalogosforgalmát, mivel a gyalogosforgalom az a szemközti járdán folyt, és a gyalogos forgalom azért sem tudott volna a járdán folyni, mert a szomszédos ingatlan előtt sem volt már járda. (F/4 ortofotó)

Debrecen Megyei Jogú Város jegyzője, mint szabálysértési hatóság a 2003. május 7-én kelt 7907/2013. szabs. számú határozatában az alperest utúgyi szabálysértés miatt figyelmeztetésben részesítette, mivel az önkormányzat a határozata meghozatalakor értékelte, hogy a változtatásra a köztisztaság érdekében volt szükség.

Az építésügyi hatóság a 2007. április 27-én meghozott határozatával kötelezte az indítványozót az épület eredeti állapotának helyreállítására, a másodfokon eljáró közigazgatási hatóság azonban felfüggesztette az építésügyi eljárást a településrendezési tervnek megfelelő telekhatárrendezés (telekalakítás) végrehajtásáig.

A polgármesteri hivatal vagyonekezelési osztálya az indítványozó 2002.ben benyújtott telekalakítási eljárás lefolyására irányuló kérelmére, 2009. március 9-én kelt levelében tájékoztatta az indítványozót arról, hogy a perbeli ingatlanrész közterületből való kivonásának

lehetőségét megvizsgálták, de a közműegyeztetések során kiderült, hogy ott szennyvízcsatorna halad keresztül, ami miatt a területrészt a közterületből nem kerülhet kivonásra, illetve nem értékesíthető.

Azonban ezen polgármesteri hivatal vagyongazdálkodási osztályának tájékoztatásáról később kiderült, hogy téves volt, mert a terület alatt nem a közműkezelő tulajdonában lévő szennyvíz csatorna húzódik, hanem az indítványozó és szomszédjai magán tulajdonát képező magánszennyvíz csatorna helyezkedik el, így nincs akadálya a telekalakítási eljárásnak. A szomszédos ingatlanok társtulajdonosai nyilatkoztak a polgármesteri hivatal vagyongazdálkodási osztályának arról, hogy a telek alakításhoz hozzájárulnak, így a telek alakításnak sem ténybeli sem jogi akadálya nincs. (F/5 indítványozó tájékoztató levele, F/5/1 DMJV levele, F/5/2 Szomszédok csatornatulajdonosainak hozzájáruló nyilatkozatai)

A felperes több alkalommal felszólította az indítványozót arra, hogy hagyjon fel a közterület kizárólagos használatával. Az indítványozó jelenleg is birtokában tartja a közterületnek az ingatlanához kerített részét, mellyel kapcsolatosan az indítványozó folyamatosan előadta, hogy a folyamatban lévő telekalakítási eljárás a felperesi oldal miatt nem történt meg és felszólította az indítványozót a felperest több alkalommal, hogy a szabályozási tervnek megfelelő telekalakítási eljárást folytassa le, mert a telek alakítási eljárásnak semmilyen akadálya nincs.

Szintén tájékoztatta az indítványozó a felperest arról, hogy a terület gondozását és tisztántartását egyedül látja el az Önkormányzat helyett, és kérte, hogy a felperes mondja meg, hogy hogyan lehet áthelyezni a kerítést, mivel a szabályozási terv megtiltja a kerítés áthelyezését a jelenlegi helyzetből, ami csak a jelenlegi helyzetében felel meg a szabályozási terv előírásának, így a felperesi felszólítás teljesítése jogszabályba ütköző lenne, a kerítés felperes által meghatározott vonalra történő áthelyezését jogszabály kifejezetten tiltja. Tekintettel arra, hogy a telekalakítás nem történt meg és a hivatal tájékoztatása ellentmondásos volt az eljárással kapcsolatos tájékoztatása során az indítványozó ismételt megkezdte a telek alakítási eljárást, azonban a telek alakítást végző szakember arról tájékoztatta az alperest, hogy a telekalakítási eljárást akadályozza a felperes, mert nem adja ki a telek alakításhoz szükséges nyilatkozatot.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

A felperes módosított keresetében a közterület birtokháborítása jogcímén kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest tizenöt napon belül a köztulajdonát képező debreceni [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanhoz az alperes által használt és körbekerített 396,35 m² nagyságú ingatlanrészének az alperesi felülpítménytől mentes birtokbaadására, az azon található kerítés elbontására és annak az alperesi telekhatára történő áthelyezésére. Kérte továbbá, hogy az alperes állítsa helyre a birtokháborítást megelőző állapotot, így korábban a területen lévő járdát 37,2 m hosszúságban 80 cm szélességben előre gyártott 40 x 40 cm-es betonlappal járdából ágyazati homokba rakva építse meg, valamint kötelezze a bíróság az alperest öt évre visszamenőleg 2010. december 21. napjától 2015. december 21. napjáig 5.135.382 forint +ÁFA összegű használati díj megfizetésére, és ezen tőkeösszeg után 2015. december 21. napjától a Ptk. 6:48 §. szerinti késedelmi kamat megfizetésére, valamint kérte, hogy kötelezze a bíróság a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 7. § alapján 2015. december 22. napjától az ingatlanrész birtokbaadásáig 193,58 Ft / m² / hó+ÁFA összegű használati díj és kamatai megfizetésére. Az összegszerűséget a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 1. melléklet 2.1 pontjára alapította. (F/6 kereseti kérelem és annak módosításai)

A 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 1. melléklet 2.1 pontja a kereskedelmi rendezvényhez szükséges mobil pavilon ideiglenes telepítése esetére állapít mag használati díj fizetési kötelezettséget. Ez a felperes kereseti kérelme! (F/6 kereseti kérelem és annak módosításai, F/6-1: kereset kiterjesztés, F/6-2 kereset pontosítás, F/6-3 felperesi keresetváltoztatás, F/6-4 felperesi keresetváltoztatás, F/6-5 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendelet)

Az indítványozó, mint alperes hivatkozott arra, hogy annak ellenére, hogy a felperes kereseti kérelmét többek között a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletre, és a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 1. melléklet 2.1 pontja alapította, mind a felperes, mind az eljáró bíróságok a vitatott terület használat kapcsán nem alkalmazták a felperes által megalkotott és közterület használatára vonatkozó önkormányzati rendeletet, valamint hivatkozott arra is az alperes, hogy maga a közterületről szóló önkormányzati rendelet teszi lehetővé a terület ingyenes használatát, azonban ezen alperesi hivatkozásokat indokolás nélkül hagyták figyelmen kívül a bíróságok, valamint indokolás nélkül hagyták figyelmen kívül az alperes által hivatkozott és kötelezően alkalmazandó ekörben született precedens ítéleteket is az eljáró bíróságok. (F/6-11. Alperesi ellenkérelem és alperesi beadványok)

Az indítványozó álláspont szerint mind az I. mind a II. fokú, mind a Kúria határozata az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes, mert a bíróságok eljárása sérti a tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz való alperesi alapjogot, a fegyverek egyenlőségének elvét, ezen túlmenően az indítványozó egészséges környezethez való alapjogát is sértik a hivatkozott határozatok.

Ekörben az alperes/ indítványozó az eljárások során hivatkozott arra, hogy a más bíróságok több eseti döntésben is foglalkoztak a közterület-használatának kérdésével, így a Kúria a közterület-használat kapcsolatos jogvitát önkormányzati hatósági ügynek minősítette (EBH2016. K23.), valamint a közterület-használatért járó díj fizetésével kapcsolatos jogvitát is közigazgatási, önkormányzati hatósági ügyként határozta meg a Kúria. (KGD2007. 135.).

A hatósági ügy fogalmát egyébként a perrel érintett időszakban a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 12. § (2) bekezdése határozta meg, e-szerint hatósági ügynek minősül minden olyan ügy, amelyben a közigazgatási hatóság az ügyfelet érintő jogot vagy köteletséget állapít meg, adatot, tényt vagy jogosultságot igazol, hatósági nyilvántartást vezet vagy hatósági ellenőrzést végez. A törvény alkalmazása szempontjából közigazgatási hatóságnak minősül a (3) bekezdés szerint egyebek mellett a helyi önkormányzati képviselő-testület és átruházott hatáskörben annak a továbbiakban megjelölt szervei.

Az indítványozó hivatkozott az EH 2016.09.K23 számú döntésre is, ami szintén rögzítette, hogy a közterület-használati engedéllyel/vagy engedély nélküli használattal kapcsolatos jogvita kizárólagosan önkormányzati hatósági ügy. Szintén rögzítette ezen határozat azt is, hogy a közterület-használati díj kivetésére csak tisztázott tényállás alapján kerülhet sor [2004. évi CXL. tv. 41. § (2) bek., 59/1995. (X. 20.) Föv. Kgy. rendelet 15. § (4) bek.; 47/2004. (VII. 29.) Önkormányzati rendelet 5. § (3) bek.]

Idézet a hivatkozott precedens ítéletből:

Az alperes által hivatkozott precedens ügyben az elsőfokú bíróság véleményétől eltérően és az irányadó küriai gyakorlattal (Kfv. IV. 37.537/2013/9., Kfv. IV. 37.470/2013/8., Kfv. IV. 37.197/2015/5., Kfv. IV. 37.940/2015/3.) egyezően megállapította a Kúria, hogy a perben felülvizsgálni kért ügy nem vitásan önkormányzati hatósági ügy, mivel az az alperesi önkormányzat közterületének rendeltetésétől eltérő célú felperes általi használatát érinti a hirdetőberendezések közterületen való elhelyezésével, így a használattal együtt járó egyéb

kötelezettségekre (buszmegálló telepítése, fenntartása) vonatkozó megállapodás polgári jogi vonatkozásai a jelen eljárásban másodlagosnak tekinthetők. Utóbbiak tartalmát, érvényességét, illetőleg érvénytelenségét a felülvizsgálati bíróság hatáskör hiányában nem vizsgálta, az elsőfokú bíróság erre vonatkozó megállapításait mellőzte.

[18] A Kúria az ügy eldöntése szempontjából lényegesnek tekinti, hogy a per tárgyát képező döntés jogalapját az R.2. adja, amelynek a 31/2007. (X. 9.) Ök. rendelettel beiktatott 7/A. §-a közterület-használati hozzájárulással kapcsolatos ügyeket - 2007. november 1-jei hatállyal és a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazandóan - önkormányzati hatósági ügynek nyilvánítja, megadva ezzel az alperesnek az önkormányzati hatósági fellépés jogosultságát. Az elsőfokú bíróságnak tehát elsődlegesen az önkormányzati hatósági ügyben hozott döntés jogszerűségéről kellett volna állást foglalnia.

[19] Figyelemmel arra, hogy 2007. november 1-jétől kezdődően minősíti a kerületi szabályozás önkormányzati hatósági ügynek a közterület-használat kérdését, ezért a Kúria álláspontja szerint csak ezen időponttól merülhet fel annak a vizsgálata, hogy a felperes a hirdetőberendezési által használt közterülethez rendelkezett-e hozzájárulással, ennek hiányában jogellenes-e a közterület használata.

[26] A Kúria álláspontja szerint a hirdetőberendezések közterület-használati miatti önkormányzati hatósági ügy és az utasvárók kihelyezése folytán létrejött polgári jogviszony szoros kapcsolata miatt jelentősége van annak, hogy a felperes nemcsak a saját érdekében, hanem a helyi közösség érdekében is eljár, és ezzel nyilvánvalóan kerületi önkormányzati feladatot vállal át.

[27] Mindezen tényekre azért hívja fel a Kúria a figyelmet, mert az önkormányzati hatósági ügyek sajátossága, hogy abban a tulajdonosi és hatósági elemek keverednek, a hatóság saját ügyének elbírálásából elfogultsága okán ki nem zárható, mivel nincs más hatáskörrel rendelkező szerv a közterület-használati ügyekben való eljárásra, így különös hangsúlyt kapnak az eljárási garanciák, a Ket., amely alapelvi szinten írja elő, hogy a hatóság köteles megtartani és megtartatni a jogszabályokat [1. § (1) bekezdése], közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni; a hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el [1. § (2) bekezdése], továbbá a hatóságot eljárási kötelezettség terheli [20. § (1) bekezdése]. Ehhez képest nem vitatható, hogy a jelen ügyben a hatóság nemcsak a kérelem egyéves késedelemmel történő elbírálása során, hanem a közterület-használatához kapcsolódó rendezetlen állapot eltűrése folytán is éveken át mulasztott, melynek következményeit kizárólag a felperesre terhelte.

Fenti hivatkozott és kötelezően alkalmazandó precedens Kúriai ítéletek támasztják alá az alperes azon pergatóló kifogását, hogy a perrel érintett közterület-használatát a használattal megvalósult birtoklás, és használatért járó díj fizetésével kapcsolatos jogvita is közigazgatási, önkormányzati hatósági ügy, ekként első fokon kizárólagos hatásköre a közigazgatási hatóságnak minősülő a helyi önkormányzati képviselő-testület által átruházott hatáskörben megjelölt szerve illetékes.

Ezen indítványozói érvelést egyik bíróság sem vizsgálta érdemben és az ítéletek egyike sem tartalmaz jogszabály helyell alátámasztott ok-okozati összefüggéssel levezetett indokolást arra vonatkozóan, hogy az indítványozó által hivatkozott precedens ítéleti értelmezések miért nem irányadóak jelen eljárásban, amely bírósági ítéletek ekképpen sértik az alperes tisztességes eljáráshoz való jogát.

Ekörben az indítványozó kifejtette azt is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a per tárgyának személyi és tárgyi hatályát is, amivel megsértette az alperes tisztességes eljáráshoz és a fegyverek egyenlőségének elvét, mivel a felperesnek keresetöségi joga sincs az alábbiak szerint,

ezért olyan személy indította meg a pert, akinek a kereseti kérelem tárgyára a közterület használatára vonatkozóan se jogköre se hatásköre nincs.

A Tisztességes eljárás követelménye magában foglalja azon kötelezettséget, hogy a perbeli ingatlan közterületi jellegének meghatározása mit jelent, mert ehhez igazodnak mind a jogosultságok és kötelezettségek valamint a közterület használatával kapcsolatos jogok és kötelezettségek jogának gyakorlására vonatkozó rendelkezések is.

A tényállás felderítése körében megállapításra került a felperes által csatolt ingatlan nyilvántartási adatból, hogy a perrel érintett ingatlan ingatlanügyi besorolása, „**kivett közterület.**”

A közterülettel kapcsolatos jogok jogosultságok, kötelezettségek meghatározására a DEBRECEN MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZAT KÖZGYŰLESE megalkotta 28/2010. (VII. 14.) önkormányzati rendeletét, amellyel meghatározta a város közterületének rendjével, használatával és hasznosításával kapcsolatos jogokat kötelezettségeket és azok gyakorlójának személyét. A Ptk. rendelkezései szerint a használat a közterület használat kapcsán a birtoklást is magába foglaló fogalom, mivel a használó maga a birtokos, mellyel kapcsolatos ügyek önkormányzati hatósági ügykörbe tartoznak.

A rendelet hatálya 1. § (2) *E rendelet személyi hatálya az (1) bekezdés szerinti közterület tulajdonosára, használójára és igénybe vevőjére terjed ki.*

Értelmező rendelkezések 2. § E rendelet alkalmazása tekintetében:

1.) **közterület:** a közterület felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 27. § a) pontjában ekként meghatározott terület.

1999. évi LXIII. 27. § E törvény alkalmazása során

a) közterület: a közhasználatra szolgáló minden olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló terület, amelyet rendeltetésének megfelelően bárki használhat, ideértve a közterületnek közútként szolgáló és a magánterületnek a közforgalom számára a tulajdonos (használó) által megnyitott és kijelölt részét, továbbá az a magánterület, amelyet azonos feltételekkel bárki használhat;

b) közterületi rend: a közterület rendeltetészerű használatára, igénybevételére vonatkozó jogszabályok megtartása;

Értelmező rendelkezések 2. § E rendelet alkalmazása tekintetében 2.) **közterület hasznosító szery:** a Debreceni Közterület Felügyelet

1999. évi LXIII. törvény a közterület-felügyeletről

Az Országgyűlés a közterületek rendjének és tisztaságának védelme, valamint annak rendjét megbontó jogsértések hatékonyabb megelőzése, megakadályozása, szankcionálása, az önkormányzati vagyon védelme, e feladatok ellátásához szükséges szervezeti keretek megteremtése, az ezekkel összefüggő közszolgálati feladatokat ellátó személyek jogállásának meghatározása érdekében a következő törvenyt alkotja:

I. Fejezet

1. § (1) A települési önkormányzat

a) a **közterületi rend** és tisztaság védelméről, a tömegközlekedési eszközök **használati rendjének**

fenntartásáról, az önkormányzati vagyon védelméről közterület-felügyelet vagy közterület-felügyelő útján gondoskodhat.

(2) Közterület-felügyeletet a községi, a városi képviselő-testület, a megyei jogú városi közgyűlés, a fővárosban - a helyi önkormányzatokról szóló törvény keretei között - a fővárosi kerületi képviselő-testület és a közgyűlés (a továbbiakban együtt: képviselő-testület) hozhat létre a polgármesteri (főpolgármesteri) hivatal **belső szervezeti egységként, önálló költségvetési szervként vagy költségvetési szerv belső szervezeti egységként.**

A felperes, mint tulajdonos a város közterületi ingatlanjainak, köztük a perbeli közterületi ingatlan használatára, hasznosításra vonatkozó jogosultságokat és kötelezettségeket, valamint ezeket érintő jogérvényesítési lehetőségeket a felperes által létrehozott önálló **szervezeti egységként** a Debreceni Közterület Felügyeletre delegálta a 28/2010. (VII. 14.) önkormányzati rendeletének 2. §. 2 bekezdésével.

A perrel érintett terület ingatlanügyi statusa tehát „kivett közterület”, a közterület használatával kapcsolatos perre, a közterületet érintő jogok és jogsértések érvényesítése érdekében a tulajdonos felperes által létrehozott [REDACTED] kizárólagosan jogosult egyben kötelezett eljárni, **közigazgatási hatósági eljárás keretében.** A felperes a tulajdonosi jogok közül a használat/birtoklás, hasznosítás jogát átruházó rendelettel kapcsolatos perekre a személyi hatályt a [REDACTED] telepítette, így alperesi álláspont szerint jelen per felpereseként kizárólag a [REDACTED] lehetett jogosult a közigazgatási hatósági határozat felülvizsgálata tárgyában. Ebből következik, hogy a felperes tulajdonjogából fakadó jogai korlátozottak a perbeli közterület kapcsán, mert a tulajdonosi jogból fakadó használat, hasznosítás, birtoklás és jogsértések esetére vonatkozóan a tulajdonosi jogát akképpen korlátozta az Alkotmány, Önkormányzati törvény, és közterület hasznosításra vonatkozó rendelet, hogy a [REDACTED] delegálta ezen jogaival kapcsolatos eljárásokban a jogérvényesítés lehetőségét.

A fentiekből megállapítható, hogy a közterület használatával kapcsolatosan a felperesnek nincs önálló keresetelési joga, mivel a közterület használatával kapcsolatos jogvitákra a közterület használatára vonatkozó rendelet szerint a felperesnek nincs önálló jogosultsága, csak az által létrehozott szerv járhat el, de az önkormányzat saját hatáskörében nem.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát megsértették a bíróságok akkor is, amikor a bíróságok a per tárgyának tárgyi hatályát tévesen határozták meg az alábbi rendelkezés értelmében:

A közterülettel kapcsolatos perek tárgyi hatályát a **DEBRECENI MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA KÖZGYŰLÉSÉNE** megalkotta 28/2010. (VII. 14.) önkormányzati rendelet, 1. §. adja meg.

1. § (1) E rendelet **tárgyi hatálya az önkormányzat közigazgatási területén lévő közterületekre terjed ki**, kivéve az önkormányzat díjfizetési kötelezettség alá eső várakozási területeinek és fizető várakozóhelyeinek területét, a piac- és vásárterületeket és a taxiállomások területét.

(2) E rendelet személyi hatálya az (1) bekezdés szerinti közterület tulajdonosára, **használójára és igénybe vevőjére** terjed ki.

3. §. (3) A közterület használata során a **használó köteles gondoskodni arról, hogy a használat az erre vonatkozó jogszabályi előírások szerint történjen, különösen, hogy az ne járjon önkormányzati vagyonvesztéssel, ne károsítsa, ne szennyezze a közterületeket, a közterületi létesítményeket, a**

zöldterületeket, és ne veszélyeztesse a közlekedés biztonságát.

A fentiek figyelmen kívül hagyásával és az indítványozó ezen hivatkozásainak indoklásának hiányával – megsértve a 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdésében foglaltakat - az eljáró bíróságok jogszabálysértően arra a megállapításra jutottak, hogy a perben a 1959. évi IV. törvény, a Polgári Törvénykönyvről, (a továbbiakban: Ptk.) 188. §-ának (1) bekezdése alkalmazandó, nem pedig a DEBRECEN MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZAT KÖZGYŰLÉSE által megalkotott a közterület használatára vonatkozó lex speciális 28/2010. (VII. 14.) önkormányzati rendelete.

Ezzel szembe a felperes kereseti kérelmét a Ptk. 192. §-ának (2) bekezdése alapította, mely szerint a birtokos az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését egy év eltelte után közvetlenül a bíróságtól kérheti. A birtokos közvetlenül a bírósághoz fordulhat akkor is, ha az ügyben a birtokláshoz való jogosultság is vitás.

A Ptk. 193. §-ának (1) bekezdése alapján aki jogalap nélkül van a dolog birtokában, köteles a dolgot a birtoklásra jogosultnak kiadni.

A Ptk. 98. § szerint a tulajdonost megilleti a birtoklás joga és a birtokvédelem.

A felperes által hivatkozott birtokvédelmi rendelkezések az általánosan alkalmazandó Ptk.-án alapuló hivatkozások amelyek csak a magánjogi jogviszonyokra vonatkoznak, azonban jelen esetben az ingatlan speciális statusban lévő közterületi ingatlan, amely közterület vonatkozásában a Kúria által is kifejtetten, a közterületre vonatkozó rendelkezések az irányadóak – mint lex specialis - nem pedig a Ptk. általános rendelkezési, ekképpen jelen esetben közgazgatási hatósági jogviszony áll fenn, nem pedig magánjogi jogviszony.

Mindebből következik, hogy a bíróságok álláspontjával ellentétben a perben nem a felperes által hivatkozott Ptk. általi jogszabályhelyek alkalmazandóak a perrel érintett közterület használata, használati díja és birtoklása kapcsán, hanem a felperes közgyűlése által megalkotott, a perbeli közterületre vonatkozó, a DEBRECEN MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA KÖZGYŰLÉSÉNEK 28/2010. (VII. 14.) önkormányzati rendelete, amellyel meghatározta a város közterületének rendjével, használatával/birtoklásával és hasznosításával kapcsolatos jogokat kötelezettségeket és azok gyakorlójának tárgyi és személyi hatályát. A perbeli ingatlant érintő birtokvédelem, a DMJV 28/2010. (VII. 14.) önkormányzati rendeletében meghatározott használati jogcímenek alapuló és ezekből fakadó birtoklás jogcímén keresztül határozható meg.

Az eljárásokban az indítványozó hivatkozott a EH 2016.09.K23 számú Kúriai döntés [29] pontjában foglaltakra is, - amely határozat teljesen azonos tényálláson alapul, ahol a KÚRIA HANGSÚLYOZZA, hogy az R.2. 2007. évi módosítása után keletkezett az adott perben az felperes számára hatáskör, a 2007. november 1. napját megelőző időszakra megállapított kötelezés jogszabályi alapját a határozat indoklása nem támasztja alá, a hivatkozott jogszabályi rendelkezés pedig azt egyértelműen cáfolja.

„[30] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy új eljárás elrendelésére - az általa elsődlegesen polgári jogi jogviszonyként kezelt jogi helyzetre tekintettel - nem volt szükség. A Kúria ezzel szemben azért nem látott okot az új eljárás elrendelésére, mert az önkormányzati hatóságnak mindenekelőtt arról kell döntenie, hogy - saját mulasztására is tekintettel - indokoltnak látja-e az új eljárás kezdeményezését.”

Fentiek alapján az eljáró bíróságok a perre irányadó tárgyi és személyi hatályt figyelmen kívül hagyva folytatták le az eljárásokat, holott a kereset elutasításának van helye a Pp. 130. § (1) b.) e) és g) pontjai alapján, melynek elmulasztásával megsértették az indítványozó, tisztességes eljáráshoz való alapjogát, valamint az az alapjogi kötelezettséget, mely szerint a jogszabályok – önkormányzati rendelet – mindenkire egyformán vonatkoznak.

Pp. 130. § (1) A bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül [125. § (1) bek.] elutasítja, ha megállapítható, hogy

b) a felperes követelésének érvényesítése más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, de a 129. § rendelkezése a szükséges adatok hiányában nem alkalmazható;

c) a pert más hatósági eljárásnak kell megelőznie;

d) a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt - akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt - a per már folyamatban van (128. §), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §);

e) a félnek nincs perbeli jogképessége (48. §);

g) a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indítja, vagy a per csak jogszabályban meghatározott személy ellen indítható, illetve meghatározott személyek perben állása kötelező, s a felperes e személyt (személyeket) - felhívás ellenére - nem vonta perbe, továbbá - ha jogszabály másként nem rendelkezik - a munkáltató helytállási kötelezettsége körébe tartozó személyiségi jogot sértő tevékenység, illetve károkozás miatt a pert a munkavállaló ellen indították.

3./ A per irataiból is megállapítható, hogy az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogának megsértését eredményezte az elsőfokú bíróság eljárása, mivel a bírósági tárgyalásokat (2019. július 03., 2019. szeptember 09.) szabálytalanul tartotta meg, mert szabályszerű idézést nem küldött az alperes és alperesi képviselő részére, mellyel megsértette a Pp. 125. § (2), 135. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, amely egyébként olyan lényeges eljárási szabálytalanság, ami alkalmas arra, hogy az indítványozó alapjogban biztosít tisztességes eljáráshoz való alapjogának és a fegyverek egyenlőségének elvéből eredő alapjogi sértését megalapozza. (F/7 tárgyalási jegyzőkönyv)

Pp. 125. § (2) „A tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy a keresetlevélnek az alperes részére való kézbesítése a tárgyalás napját legalább tizenöt nappal, munkaviszonyból származó, a gyermek tartására, illetve az apaság megállapítására irányuló, valamint a gazdasági társaság tagjának kizárása iránti perben a tárgyalás napját legalább nyolc nappal, váltóperben pedig legkésőbb három nappal megelőzze.

Pp. 135. § (1) A tárgyalás megnyitása után az elnök megállapítja, hogy a felek személyesen vagy képviselőik útján megjelentek-e. Ha valamelyik fél a tárgyaláson nem jelent meg, meg kell állapítani, hogy a tárgyalásra szabályszerű idézése megtörtént-e. Ha ez megtörtént, a tárgyalást a fél részéről elmulasztottnak kell tekinteni, s a mulasztás esetére megállapított rendelkezéseket kell alkalmazni; ellenkező esetben a tárgyalást el kell halasztani.

Továbbá az I. fokú bíróság az I. fokú eljárást úgy zárta le, hogy nem csak hogy a két utolsó tárgyalásra nem idézte meg az indítványozót és jogi képviselőjét, hanem a bizonyítási eljárást is úgy fejezte be, hogy a meg nem idézett tárgyalásokon elhangzottakra vonatkozóan nyilatkozat tételi lehetőséget sem biztosított a bíróság az indítványozót és jogi képviselőjének.

A bíróság az indítványozóval és jogi képviselőjével nem közölte azt, hogy a tárgyalást be kívánja rekeszteni, ezért az indítványozó vagy jogi képviselője tegyék meg nyilatkozatokat amiket a perben még relevánsnak tartanak.

Az I. fokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett azzal is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében nem adta indokát annak sem, hogy a szabályszerű alperesi és alperesi képviselő idézésének hiányában miért tartotta meg szabálytalanul a tárgyalást és az alperes erre irányuló kifogásának ellenére, miért nem ismételte meg a tárgyalást. A bíróság sem az alperes, sem a jogi képviselője számára nem küldte meg a 2019. július 03. napján megtarott tárgyalásról készült jegyzőkönyvet, sem a tárgyalásra szóló idézéseket, valamint a 2019. szeptember hó 09. napjára tűzött tárgyalásról sem küldte meg a bíróság az idézést. (F/7: tárgyalási jegyzőkönyv és F/7-1 kifogás a tárgyalás szabálytalansága miatt)

Az alperes azon tényt nem vitatja, hogy a kerítés áthelyezésre került, azonban az elsőfokú bíróság a tényállás feltárásának körében elmulasztotta értékelni az alperes tényállításait és csatolt bizonyítékait, a tanúk erre vonatkozó nyilatkozatait, amely arra ad magyarázatot, hogy a kerítés áthelyezésre miért került sor. Ennek a folyamatnak a vizsgálata és értékelése nem maradhat figyelmen kívül, és nem maradhat figyelmen kívül az sem, hogy az alperesi tevékenység az Alaptörvényben biztosított köztisztaságra, egészséges környezethez való alapjogi normára vonatkozó előírásoknak történő megfelelésre irányul és arra, hogy a közterületet illegális szemétkerítésnek ne használják.

Ez nem csak az Alaptörvényben biztosított közérdek, de az Alaptörvényben biztosított méltányolható magán érdek is, hogy az indítványozó cselekszik annak érdekében, hogy a szemétkerítések és a közterület illemhelyként történő használatából fertőzések ne alakuljanak ki, valamint a városképet se befolyásolja negatívan a közútról is látható szeméthalmaz.

Külön kiemelendő, hogy a perbeli terület gondozását ezáltal használat az indítványozót megelőzően a korábbi tulajdonosok végezték el, a felperes nem foglalkozott a perbeli területen lerakott szemét megszüntetéséről, a terület kaszálásáról és egyéb módon történő gondozásról, valamint arról sem, hogy megszüntesse a terület illemhelyként történő használatát.

A kerítés áthelyezésére éppen ezért került sor, hogy az Alaptörvényben biztosított alapjogi jogosultságok biztosítva legyenek az által, hogy a perbeli közterület rendje a közterület tisztántartása fenntartható legyen, ugyan is a közterületet szemétkerítésnek használták, valamint folyamatosan emberi ürülékkel és vizelettel szennyezték a területet.

A közterület el nem kerített részét a mai napig használják szemétkerítésre és illemhelyként annak ellenére, hogy a közterület felügyelet szemétkerítésre vonatkozó tiltó táblát helyezett el az érintett közterületi részen. Azonban látható, hogy önmagában egy tiltó tábla kihelyezése nem akadályozza meg az illegális szemétkerítést.

A tényállás teljeskörű feltárása a tisztességes eljáráshoz való alapjog által biztosított az indítványozó számára.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog tartalmába bele tartozik az is, hogy az eljáró bíróság a bizonyítékokat azok tartalma szerint bírálja el, és indokolását adja annak, hogy az egyes bizonyítékokat miként értékelte, vagy miért hagyta figyelmen kívül, azonban jelen eljárásban ezen kötelezettségeiknek az eljáró bíróságok nem tettek eleget.

A csatolt 2007. augusztus 2.-án kelt levél tartalmából látható, hogy a felperes van mulasztásban a közterület használatának jogi rendezése körében, mert ebben a levélben arról tájékoztatta a DMJV vagyongazdálkodási Osztálya az alperest, hogy legyen türelemmel, mert a vagyongazdálkodási osztály végzi az telekalakítás és a terület értékesítés előkészítési munkáit, és amint ezzel elkészült és az értékesítés lehetővé válik értesítik az alperest, de erre vonatkozó értesítést a mai napig nem kapott az indítványozó. (F/8. DMJV vagyongazdálkodási Osztály levele)

Ez a terület rendezési eljárás csak a felperesi hivatal magatartása miatt nem lett ez idáig eredményes. Az indítványozó mindent megtett annak érdekében, hogy a jelenlegi tényhelyzet jogi rendezése is bekerüljön az ingatlan-nyilvántartásba.

A Szabályozási terv a jelenleg fennálló tényhelyzetet határozta meg jogszerű és kívánatos közérdekű állapotnak, mint az egyetlen lehetséges jogszerű és ésszerű közérdeknek megfelelő állapotot.

Ezt követően az alperes/indítványozó az I. fokú eljárásban csatolt kérelemmel és levelezésekkel igazolta, hogy először kezdeményezte, majd pedig többször kérte a felperest a szabályozási tervnek megfelelő telekhatár rendelkezési eljárás lefolytatására, azonban ezidáig az alperesen kívül álló ok miatt ez nem történt meg, az alperes számára érthetetlen módon. Legutóbb a per alatt is telek határkiigazítási eljárást kezdeményezett az alperes ismétlen, ami azért szűnt meg szüneteléssel, mert az eljárási határidő alatt a hatóságok a telekalakításhoz szükséges nyilatkozatokat nem adták ki.

Az indítványozó többször próbált a felperessel egyezséget, vagy megállapodást kötni arra vonatkozóan, hogy míg a felperes a szabályozási tervszerinti telekhatárrendezési eljárás nem folytatja le, addig is legyen a közterület használatról közigazgatási megállapodás, amit a törvény lehetővé tesz.

Hangsúlyozom, hogy ezalatt is az indítványozó védte, gondozta és ápolta a területet ellenérték nélkül, annak érdekében, hogy a területen szemetet ne helyezzenek el, azt ürítési célokra ne használják, így biztosítva a közterület tisztaságát és a közegészségügyi előírásokban foglaltak megvalósulását.

Összefoglalva a perbeli közterület kapcsán az indítványozó álláspontja az, hogy egy jólműködő jogállamban az Alaptörvényben meghatározottak szerint a közterület tulajdonosa a közérdekében kellene hogy eljárjon és tevékenységének célja a közérdekében történő törvényi cél megvalósításra irányuló cselekvésnek kell lennie. Jelen esetben viszont a közterület tulajdonosának peres eljárása éppen a közérdekkel és a felperes által megalkotott közterület-hasznosítására vonatkozó rendelet céljával ellentétes, maga a felperes a perbeli területet nagyon hosszú ideje több évtizedek óta nem használja, nem gondozza megfelelően, nem óvta a szennyeződéstől, szemétkerakástól, azon a közérdek védelmében a köztisztaságot nem biztosítja, kifejezetten közegészségügyi kockázatot jelent a terület nem megfelelő védelme, nem hajtja végre az általa megalkotott szabályozási tervnek megfelelő telekalakítást sem, ezzel szemben az alperes/indítványozó és jogelődjei biztosítják saját költségükön a közterület tisztántartását, rendjét, közegészségügyi biztonságát.

A használat és ezen belül a birtoklás tényének iratellenes bírósági értékelése sérti a tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz való alperesi alapjogot, és a fegyverek egyenlőségének elvét.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítették szerint a perben meghallgatott két tanú, [REDACTED] és [REDACTED] egyértelműen, egybehangzóan nyilatkoztak a tekintetben, hogy a perbeli ingatlanrészt sajátjukként, kizárólagosan jogelődjeik soha nem használták, az a saját ingatlanukhoz hozzá kerítve nem volt, annak mindösszesen a rendben tartását végezték el, de azt nem tekintették a saját ingatlanukhoz tartozónak és az nem képezte az adásvétel tárgyát, amikor az ingatlant az alperes részére értékesítették.

Erre a tárgyalásra, ahol a tanúkat és a szakértőt meghallgatta a bíróság sem alperest, sem az alperesi képviselőt nem idéztek meg, szabályszerű idézés nélkül tartotta meg a bíróság jogellenesen a tárgyalást, az alperest elzárva attól, hogy a tanúknak, szakértőnek kérdéseket tegyen fel, észrevételt fogalmazzon meg!

Ezen túlmenően a meghallgatott tanúk vallomásaiból tévesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, - hogy az alperes jogelődjei a perbeli ingatlanrészt sajátjukként, kizárólagosan soha nem használták! mivel a tanúk ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tettek!

Éppen ellenkezőleg, ezeknek a tanú nyilatkozatoknak a perszemponyjából az a jelentősége, hogy a tanúk bizonyították, hogy a perbeli közterületet a felperes nem birtokolta és senki sem használta, kizárólag a tanúk gondozták tartották tisztán és rendben a tárgyi közterületet.

Ez a tény pedig már 2001. december hó 29. napján rögzítésre került, ahol a volt tulajdonosok nyilatkoztak az ingatlan értékesítésekor arról, hogy a közterület besorolású felperesi ingatlanrészt

sajátjukként művelték, gondozták, és ennek minden költségét maguk állták. Tekintettel arra, hogy a bíróság a Pp szabályainak megsértése mellett nem tette lehetővé sem az alperes indítványozó sem az alperes jogi képviselőjének részvételét ezen a tárgyaláson, ahol a tanúk állítólag a jegyzőkönyvbe foglaltakat nyilatkozták, úgy a tényállás ellentmondásossága nem került sem feltárásra, sem feloldásra, ami így nyilvánvalóan kihatott a per érdemére.

A bíróság a tényállást nem tárta fel teljeskörűen és a tárgyalásokat is úgy tartotta meg, hogy sem az indítványozót sem jogi képviselőjét a tárgyalásra nem idéztek, ezért tévesen állapította meg, hogy a korábbi tulajdonosok az ingatlanrészt sajátjukként, kizárólagos nem használták.

A volt tulajdonos tanúk éppen azt nyilatkozták, hogy a per tárgyát képező területet már az alperes megvásárlása előtt is az ő családjuk gondozta, ők tartották tisztán, - használták - tehát az alperesek jogelődjei birtokolták az ingatlant és jó gazda módjára gondozták. A tanúk által elmondottakból megállapítható az is, hogy a felperes ismeretlen ideje felhagyott a perbeli terület birtoklásával, mert 2001-et megelőzően is – amikor az alperes jogelődjei értékesítették az ingatlant - az alperes jogelődjeinek családjai gondozták, tartották rendben a perbeli közterületet. Az eladást követően pedig az alperes tartotta, tartja rendbe és gondozza a területet. Azt is elmondták a tanúk, hogy a területen lévő növényeket is az alperes ültette és gondozza, mert az ingatlan eladása előtt a terület csak füves volt, amit a családtagok kaszálták, gondozták.

Ezt a jegyzőkönyv is bizonyítja az alábbi tanú nyilatkozatok szerint:

„Amikor a nagyszülők meghaltak utána az édesapám használta.” „Ott édesapám lekaszált a fűvet de azért, hogymint legyen a bejárat illetőleg utána pedig a sógorom kaszált le.”

„Ezt a kis részt ami a Zelemér utca felé van, itt édesapám nyírta a fűvet, gondozta, de csak a karbantartás végett, hogymint legyen az utca felől is az ingatlant.” (F/6: 14. számú jegyzőkönyv 3.-5. oldal)

Ezt a tényt a korábbi tulajdonosok nyilatkozatai teljes mértékben alátámasztják.

Már volt róla szó, hogy a tulajdonjog nemcsak jogokkal, hanem kötelezettségekkel is jár - e körbe esik, mint legáltalánosabb kötelezettség a dologgal járó terhek viselése, a dolog - jelen esetben a közterület - közterület gondozása, de a felperes a terület gondozásával és terület gondozásával járó terhek viselésével már hosszú évek óta felhagyott, és a közterület gondozásával felmerült fizikai és anyagi terheket is az alperes és jogelődjei viselték/viselik, mint ahogyan azt a tanúk is elmondták, egyezően az alperesi/indítványozói előadással. Ebből következik, hogy jó gazda módjára a területet már 2001-et megelőzően sem gondozta a felperes, továbbá megállapítható az is, hogy a rPtk. 187. § alapján nem birtokolta és nem birtokolja a felperes a területet már nagyon hosszú ideje, ebből következően birtokvédelemi igénye nem birtokosként fogalmilag kizárt, azonban a tényállás során a bíróság ezen tényt nem rögzítette, és nem is értékelte hiába hivatkozott rá az indítványozó alperes.

Alperesi álláspont szerint az alperes és jogelődjeinek használati jogcíme, ekképpen a birtoklásuknak ténye a közterületre vonatkozó rendelkezések alapján, szerződés nélkül ingyenesen biztosít jogszerű birtoklási lehetőséget az indítványozó részére.

4./ A felperes keresetében a közterület használatát és az abból eredő használati díj követelését az önkormányzati rendeletre alapította, és még is ezzel ellentétesen a „birtokháborítás” jogcímén kérte a közterület használatának indítványozó általi megszüntetését.

Mindamellett, hogy az eljárás a fentebb kifejtett okok miatti sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel az, hogy a Polgári törvénykönyv rendelkezési és az önkormányzati rendeletek hogyan viszonyulnak egymáshoz a közterület használatának esetében.

Az indítványozó álláspontja szerint önmagában megalapozza az ítéletek Alaptörvény ellenességét az, hogy a felperes, hol a Ptk-ra hivatkozott, hol az önkormányzat által megalkotott közterület használatra vonatkozó rendelkezésre, de az ítéletekből nem derül ki, hogy a két jogterület a Ptk és az önkormányzati rendelet hogyan konkurál egymással a bíróság szerint, az ítéletekből egyáltalán nem derül ki az sem, hogy az közterület használatának kérdéskörében az eljáró bíróságok, a két jogterületet mi alapján különböztették meg.

Alaptörvényt sértő az ítéletek Ptk-ra alapított birtoklásra vonatkozó rendelkezései is a közterület használata kapcsán. A rPtk kommentárja a birtok megszerzését az alábbiak szerint határozza meg:

A birtok megszerzésének kétféle módját ismerjük, ami rendszerint szoros összefüggésben van a jogcím létevel vagy hiányával:

- származékos a birtok megszerzése, ha a korábbi birtokos adja a dolgot az új birtokos hatalmába. Ez történhet tényleges átadással, birtokba bocsátással (longa manu traditio), jelképesen (például kulcsok átadásával), szóbeli kijelentéssel, de azzal is, hogy a korábbi birtokos a birtoklással felhagy és szabad utat enged az új birtokosnak.

A tanúk elmondták, hogy a korábbi birtokos a birtoklással már nagyon régóta – már az alperes 2001 évi tulajdonszerzését megelőzően - felhagyott és szabad utat engedett az Ő birtoklásuknak, hiszen minden a birtokosra vonatkozó kötelezettséget – gondozás, tisztántartás – ők teljesítették az ingatlan tulajdonosa helyett.

rPtk. 187. § (1) A birtokot megszerzi, aki a dolgot magához veszi, vagy akinek az más módon hatalmába kerül (birtokos).

(2) Birtokos az is, akitől a dolog időlegesen más személy hatalmába került, valamint az, akinek a földjén használati jog áll fenn.

188. §. (3) A birtokos jogcíme szerint részesül birtokvédelemben azzal szemben is, akitől a birtokát származtatja, illetőleg akinek a birtokát időlegesen átengedte.

192. §. (3) A bíróság a birtokperben a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt; a békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell.

Az indítványozó nem vitásan a békés birtoklásban megzavart fél, ezért birtoklásának jogosultságának véelme áll fent amit a felperes megdönteni nem tudott.

Abból a tényből eredően, hogy a rPtk. 187. § alapján nem birtokolta és nem birtokolja a felperes a területet már nagyon hosszú ideje, az is következik, hogy használati díjra sem tarthat igényt, arról nem is beszélve, hogy teljesen értelmetlen a felperesi kereset, amely arra vonatkozik, hogy a kerítés kerüljön „visszahelyezésre”, hiszen a városlakók hátrányára és költségére akarja megváltoztatni azt a tényhelyzetet, hogy a területet az alperes saját költségen gondozza. Ezen kereseti kérelmének teljesítést - azaz a kerítés kerüljön vissza - viszont a már sokszor hivatkozott Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 8/2003 (V.23.) önkormányzati rendeletének, a Debrecen Megyei Jogú Város helyi építési szabályzata és szabályozási terve is expressis verbis tiltja, így a kereseti kérelem

jogszabályba ütközik, pedig az Alaptörvény értelmében a jogszabályok mindenkire kötelezőek megkülönböztetés nélkül!

5./ Használati díj megállapítása körében is Alaptörvénybe ütközik az eljáró bíróságok határozatai:

A felperes a használati díj vonatkozásában a használati díj jogcímét és annak mértékének megállapítására a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 1. melléklet 2.1 pontja a kereskedelmi rendezvényhez szükséges mobil pavilon ideiglenes telepítése esetét jelölte meg, mint használati díj fizetési kötelezettség, azonban a felhívott rendelkezésnek megfelelően az indítványozó semmilyen kereskedelmi rendezvényhez szükséges mobil pavilont ideiglenesen nem telepített. Így a közterület használatára és összszerszerúségre vonatkozó kérelme nyilvánvalóan jogszabályba ütköző volt, mely tényt az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagytak és indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának megsértésével mellőzték figyelembe venni az indítványozó e tárgykörben felhívott érveit, és indokolást sem adtak annak, hogy miért hagyható figyelmen kívül az indítványozó által felhívottak.

Különösen érhetetlen ezen a bírósági eljárás, annak fényében, hogy a volt peres felek között nem volt vitás azon tény, hogy a közterület hasznosításával kapcsolatosan a felperes által hivatkozott 28/2010.(VII.14.) önkormányzati rendeletben foglaltak az irányadók, mégis a bíróságok a kereseti kérelemben megjelöltektől eltérően a közterület építési telek minősítésű terület használatként definiálták a közterület használatot.

Másrészről az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát sérti az is, hogy a bíróság túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén, hiszen a használati díjra vonatkozó felperesi kereseti kérelem kizárólag az önkormányzati rendeletre hivatkozással került előterjesztésre. Továbbá jogsértő a használati díj megállapítására vonatkozó bírósági ítélet azért is, mert értelmezhetetlen módon, jogszabályi hivatkozások nélkül a közterület használatára vonatkozó rendeletben foglaltakat megsértve az eljáró bíróság önkényesen a közterület használatának kérdésében abból indult ki, hogy a közterületet építési területnek minősítette, és ebből eredeztette a közterület használati díját és annak mértékét, azonban a **tárgyi terület nem építési terület és a felperesnek sem volt irányvű és tartalmú kereseti kérelme.**

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát megsértették a bíróság által hozott határozatok azzal, hogy a bíróság jogszabályi helyek megjelölése nélkül, indokolási kötelezettségének elmulasztása mellett „osztotta a szakértői megállapítást” arra nézve, hogy „mivel az alperes saját ingatlanához hozzákerítve használja a kérdéses ingatlanrészt, ezért azt mint építési telek saját céljára hasznosítja, így a használati díjat a szakértő erre figyelemmel mint építési telek értéke alapján állapította meg, figyelemmel arra is, hogy közterület esetében, mivel az forgalomképtelennek minősül, így annak eladására, bérbeadására sincsen összehasonlíto adat.”

A bíróságnak arra vonatkozóan fennáll a jogszabályokkal alátámasztott indokolási kötelezettsége, hogy a közterületből, hogyan „csinált” építési telek, meg kell jelölnie mely jogszabályok teszik lehetővé számára, hogy a közterületet építési telekké minősítse, különös tekintettel arra, hogy a felperes a használati díj megállapítása körében az önkormányzati rendelet jelölte meg jogalaprak, azonban ezen kötelezettségét az eljáró bíróságok elmulasztották, amelynek a következménye, hogy határozatok jogszabálysértőek, a bíróságok eljárása sérti a tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz való indítványozó alapjogát, és a fegyverek egyenlőségének elvét!

Az indítványozó álláspont szerint a szakértői véleményből az eljáró bíróság nyilatkozatával ellentétben csak az állapítható meg, hogy „közterület esetén, mivel az forgalomképtelennek minősül, így annak eladására, bérbeadására sincsen összehasonlítható adat”, fogalmilag kizárt eladási ár meghatározása és ez alapján használati díj számítása.

Indítványozó álláspontja szerint ennek kapcsán alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel az, hogy a közterület, mivel az forgalomképtelennek minősül, és így annak eladására, bérbeadására sincsen összehasonlítható adat, hogyan lehet mégis építési területként meghatározni, különös tekintettel arra is, hogy az Önkormányzat által alkotott építésügyi rendelet szerint a tárgyi közterület nem minősíthető építési területté, mivel az építési terület önkormányzati rendeletben megállapított legkisebb 400 nm-es térmértékének a közterületrész nem felel meg.

Alperesi álláspont szerint a használati díj utólagos „meghatározása” nem csak a tisztességes eljárásra vonatkozó alapjogi sérelem miatt Alaptörvény ellenes, hanem sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot azzal is, hogy sem a 28/2010.(VII.14.) önkormányzati rendelet sem a Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a közterület használatáról szóló 39/2018. (X. 25.) önkormányzati rendelete (vagy akár a korábbiak) nem tartalmaz olyan közterület-használati módokat, amelyeknek megfelelően a kérdéses ingatlanrészt hasznosítani tudta volna a felperes és az ítéletek szerinti építési területből kiindulva került meghatározásra „használati díj”, ami alapján semmilyen használati díj nem határozható meg a vonatkozó önkormányzati rendeletek szerint.

Ha az önkormányzat használatában maradt volna a közterület, akkor csak a rendeletben megfogalmazott céloknak megfelelően hasznosítás mellett lehet használati díjat meghatározni, amely kizárólagosan az alábbi tevékenységek:

- *kereskedelmi, vendéglátási és szolgáltatási tevékenységek gyakorlása céljából,*
- *építési-, szerelési tevékenységekhez, továbbá építmények, berendezések elhelyezése céljából,*
- *szórakoztató tevékenységhez,*
- *egyházi- és karitatív tevékenységek gyakorlása, továbbá kulturális és sport rendezvények tartása céljából,*
- *ideiglenes tárolás, s egyéb alkalomszerű tevékenység céljára.*

Az indítványozó egyik tevékenységet sem végezte – bár ilyen kereseti kérelem nem is volt – így a felperes semmilyen használati díjtól vagy egyéb bevételtől nem esett el, sőt megtakarítást ért el azzal, hogy a perbeli terület gondozását nem a felperes végezte el a városlakok költségére, hanem az alperes saját költségére.

A tisztességgel eljárás szabályi szerint a perbeli közterület használatát és használati díját a 28/2010.(VII.14.) önkormányzati rendelet 4. § (6) pontja alapján - 4. § (6) A közterület az (1)-(5) bekezdésekben szabályozottakon túl díjmentesen, szerződéskötés nélkül használható mindazon célokra, amelyet jelen rendelet nem tilt és nem sorol a díjfizetés ellenében történő közterület igénybevételi célok közé – az indítványozó díjmentesen használhatja.

Az eljáró bíróságok eljárásai sértik a tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz való alperes/indítványozó alapjogát, a fegyverek egyenlőségének elvét, azzal, hogy az alperes hivatkozását, és a 28/2010.(VII.14.) önkormányzati rendelet 4. § (6) pontjának célját, indokolás nélkül hagyták figyelmen kívül a bíróságok, és a közterületből úgy csináltak építési telket, hogy

azt a jogszabály kifejezetten tiltja, mert az építési terület minimális mértékét sem éri el a közterület, ami az építési telekké minősítésének jogszabályi akadályát képezi.

6./ Út, kerítés eredeti állapot helyreállítása kapcsán hozott határozatok is sértik a indítványozó tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz való alapjogát, és a fegyverek egyenlőségének elvét.

A tisztességes eljárás elve szerint közigazgatási - építésügyi hatósági - hatáskörbe tartozik a kerítés, járda építésére, átépítésére, áthelyezése.

Ezen túlmenően anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértő az eljáró bíróság ítélete egyrészt azért, mert határozatok a kerítés, járda építésére, átépítésére, áthelyezésére, felújítására vonatkozó építésügyi hatósági rendeletben meghatározott előírásokat is sértik, valamint Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 8/2003 (V.23.) önkormányzati rendeletének, a Debrecen Megyei Jogú Város helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervéről 2003. szabályozási terv rendelkezéseibe is ütközik.

8/2003 (V.23.) önkormányzati rendeletének „ 1. § Az előírások hatálya (1) Az előírások hatálya kiterjed Debrecen Megyei Jogú Város (a továbbiakban: a város) közigazgatási területére. (2) 3 Megállapította: Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 34/2017. (IX. 28.) önkormányzati rendelet 1. §. Hatályos: 2017. X. 1-től. A város közigazgatási területén területet felhasználni, továbbá telket alakítani, építményt, építményrészt, épületegyüttest építeni, átalakítani, bővíteni, felújítani, helyreállítani, korszerűsíteni és lebontani, elmozdítani, a rendeltetést megváltoztatni, homlokzatát átalakítani, annak színezését megváltoztatni (továbbiakban együtt: építési munkát folytatni) a magasabb szintű jogszabályok mellett e rendelet előírásai szerint szabad.

Ahogy azt a felperes maga is előadta a Szabályozási Terv nem módosult, a szabályozási tervben meghatározott telekhatár kiigazítást kellett volna és lehet csak kialakítani, amely tényhelyzetet az alperes megvalósította. A járda tekintetében szintén a szabályozási tervnek megfelelően került kialakításra a járdarész megszüntetése, mert a szabályozása terv a járdát megszüntette.

Ennek a tényhelyzetnek a megváltoztatására nincs lehetőség, mivel a változtatás a szabályozási tervbe és az építésügyi hatóságok előírásaiba ütközne, azonban az eljáró bíróságok határozatai olyan helyzetet kívánnak megteremteni, amit a hivatkozott önkormányzati rendeletek tiltanak.

Fentiekre tekintettel az eljáró bíróságok határozatai sértik, a Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 8/2003 (V.23.) önkormányzati rendelet, amely Debrecen Megyei Jogú Város helyi építési szabályzatát és szabályozási tervében foglalt előírásokat, amiket alább idézek:

1. §

Az előírások hatálya

(1) Az előírások hatálya kiterjed Debrecen Megyei Jogú Város (a továbbiakban: a város) közigazgatási területére.

(2) A város közigazgatási területén területet felhasználni, továbbá telket alakítani, építményt, építményrészt, épületegyüttest építeni, átalakítani, bővíteni, felújítani, helyreállítani, korszerűsíteni és lebontani, elmozdítani, a rendeltetést megváltoztatni, homlokzatát átalakítani, annak színezését megváltoztatni (továbbiakban együtt: építési munkát folytatni) **E RENDELET ELŐÍRÁSAI SZERINT SZABAD.**

2. §

A szabályozási elemek típusai

(1) **A szabályozási terv, valamint a jelen szabályozási előírások I. és II. rendű kötelező elemeket tartalmaznak.**

(2) I. rendű kötelező szabályozási elemek

- a zónahatárok és a zónaelőírások, kivéve az építési övezetek betűjelén és első két számkódján túli előírásokat,

- az I. rendű szabályozási vonalak,

- **az általános közlekedési zónán belül a szabályozási tervlapon jelölt szabályozási elemek (úttengelyek, szabályozási szélességek stb.).**

(3) II. rendű kötelező szabályozási elemek

- a (2) és (5) bekezdésben nem említett kötelező szabályozási elemek.

A felperes által csatolt tervlapon bejelölt szabályozási szélességi, úttengelyi és egyéb szabályozási vonalakkól megállapítható, hogy a szabályozási tervlapon a rendelet szerinti telekhatár csak jelen állapotban felel meg a szabályozási tervben előírtaknak, - *ahogyan azt a felperes által csatolt szabályozási tervlap szerint a területről készült kivonat is bizonyítja* - így azt megváltoztatni, átalakítani, helyreállítani, lebontani, elmozdítani nem lehet. **Az általános közlekedési zónán belül a szabályozási tervlapon jelölt szabályozás kötelező elemeket tartalmaz – úgy mint a szabályozási tervben megjelölt telekhatárvonal – így a Bíróság „kerítés és járda eredeti állapotba történő visszahelyezését” tartalmazó határozatai a Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 8/2003 (V.23.) önkormányzati rendeletének 1. §. (1-2.) és a 2. §. (1-3) bekezdéseit – sértik, ekképpen a határozatok expressis verbis jogszabályba ütközőek, így sértik az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát, a fegyverek egyenlőségének elvét.**

Ezt támasztja alá a felperes által csatolt Szabályozási terv kivonat 28./C §. (18) szakasza is:

Kerítés létesítésének elhelyezésének szabályai:

a.) **Új utcai kerítés csak a hatályos település rendezési tervben rögzített szabályozási vonalon építhető**

b.) **Meglévő jogi telekhatáron, amennyiben az nem felel meg a hatályos település rendezési tervben rögzített új szabályozási vonalnak kerítés nem létesíthető és nem építhető át!**

83. § Hatálybalépés (1) E rendelet 2003. június 1-jén lép hatályba, **rendelkezéseit a hatálybalépést követően indított ügyekben kell alkalmazni.**

b) Fentiekből következik, hogy **a telekhatár és a járda jelenlegi állapota**, a Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 8/2003 (V.23.) önkormányzati rendeletének, - amely Debrecen Megyei

Jogú Város helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervét tartalmazza – megfelelő és csak jelen állapotában megfelelő, így nincs jogellenesen fennálló helyzet, ezért a felperes használati díjat sem követelhet hiszen az alperes tevékenységének eredményeként valósult meg az Önkormányzati kötelezettséget jelentő telekhatár fizikai kiigazítása, melynek költsége így nem is az önkormányzatot, hanem az alperest terhelte.

c) Az indítványozó álláspontja szerint a közterületen lévő járda és kerítés áthelyezése irányuló eljárás kizárólag közigazgatási hatósági eljárás keretében vizsgálható, az eljáró bíróságoknak nincs hatáskörük sem a kerítés, sem a járda visszahelyezésének ügyében. Az eljáró bíróságok határozatai azért is sértik a beadványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát, mert az eljáró bíróságoknak nem volt hatáskörük a kerítés és járda visszahelyezése kérdésében döntést hozni, valamint a kerítés áthelyezésével és járda megszüntetése körében közigazgatási határozat is született, melynek quasi jogereje kizárja ugyanazon felek között ugyanazon tényalpból új eljárás megindítását.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértik az eljáró bíróságok határozatai, mert az alapeljárásban csatolt, a DMJV Jegyzőjének a 7907/2003. szabálysértési ügyben 2003. május 07. napján hozott határozata szerint a szabálysértés miatt indult eljárást az 1999. évi LXIX. törvény 84. § (1) bekezdés g/ pontja alapján elévülés miatt megszüntette, ezért a szabálysértési eljárásban két tekintetben beállt a res iudicata: egyrészt a járda és kerítés visszaállítására vonatkozó, valamint a szabálysértési eljárás körében kiszabható bírság tekintetében.

Tekintettel arra, hogy ezen közigazgatási határozat bíróság előtt nem került megtámadásra, így a közigazgatási határozat jogereje végérvényesen beállt. A közigazgatási határozatok quasi jogerejét a kommentár akként határozza meg, hogy a közigazgatási határozat bírósági úton törtnő felülvizsgálat elmaradása hozza létre azt a jogi helyzetet, amely alapján beáll a felek között az adott tényállás vonatkozásában a res iudicata.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz, a hatékony jogorvoslathoz, és a fegyverek egyenlőségét elvét sértik a határozatok, mert úgy hoztak határozatot azonos tényállás mellett, hogy a tényállás tekintetében már jogerős közigazgatási határozat keletkezett.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz és hatékony jogorvoslathoz való alapjogát sérti a határozat bontásra vonatkozó rendelkezése is:

Közigazgatási - építésügyi hatósági - hatáskörbe tartozik az épületrész bontására vonatkozó kérdésköre is.

Az elsőfokú bíróság iratellenesen tett megállapításokat, - ami sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát - az alábbiak vonatkozásában: „megállapítható az is, hogy a bontásra való igénye a felperesnek jogszerű, az okszerű gazdálkodást nem sérti, figyelemmel arra, hogy a lakóingatlanhoz hozzáépített önálló egységről van szó [REDACTED] igazságügyi szakértő aggálytalan szakértői véleménye szerint, amelynek elbontása a lakóingatlan állagsérelemlé nélkül lehetséges és az az alperesi ingatlan más részén megépíthető.”

Fentiekkel szemben [REDACTED] szakértő véleményében megállapította, hogy „az okszerű gazdálkodáshoz tartozóan az alperesi épületrész csak gazdaságtalanul, illetve aránytalanul magas bontási költség illetve felülépítmenyi értékvesztés mellett hajtható végre.” (F/11 Szakértői vélemény 3.1. pont 4. oldal).

Ebből következik, hogy az ingatlan bontására vonatkozó bírósági határozat a szakértői véleményben foglaltakkal ellentétes, mivel a szakértői vélemény szerint az épület elbontása az

okszerű gazdálkodás elvét sérti, ami így nem csak a tisztességes eljárás elvét sérti, hanem a bírósági határozatokban a bontásra vonatkozó rendelkezések az indítványozó tulajdonhoz való alapjogát is megsértették.

A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezte az is, hogy az eljáró bíróságoknak nem volt hatáskörük bontási munkálatok elvégzésére vonatkozóan, mert a bontásra vonatkozó határozathozatalra kizárólag az építésügyi hatóság jogosult, valamint a bontásra vonatkozó ítéleti rendelkezés sérti a 1997. évi LXXVIII. tv. 48/A. § (8) bekezdésben foglaltakat is, mert a bontás elrendelésére nyitva álló 10 éves jogvesztő határidőt követően bontás nem rendelhető el.

A bontás elrendelésére csak a szabálytalanul létrehozott építmény megépülését követő 10 éves jogvesztő határidőn belül van lehetőség. Az eljárásban a szakértői véleményekkel is igazolt és bizonyított tény, hogy a bíróság által bontásra meghatározott épületrész 10 éven túli építésű, így a bontás elrendelését az elévülésre vonatkozó jogszabály zárja ki, valamint Szakértői véleménnyel igazolt módon a bontás sérti az okszerű gazdálkodás elvét is.

Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóság jogszabályban meghatározott esetekben és módon az ellenőrzés során feltárt szabálytalan tevékenységről való tudomásszerzéstől számított 90 napon belül indítja meg az intézkedések megtételére irányuló eljárást. Az eljárás megindításának legkésőbb az építés befejezésétől számított tíz éven belül van helye.

Amennyiben a fennmaradás engedélyezésének feltételei fennállnak, – kérelemre – a fennmaradási engedély kiadható akkor is, ha a tíz éves intézkedési határidő már letelt. Ebben az esetben azonban átalakítási kötelezettséget előírni – bontás elrendelni - és építésügyi bírságot megállapítani már nem lehet [1997. évi LXXVIII. tv. 48/A. § (8) bek.].

Ebből következik, hogy az ingatlan bontására vonatkozó bírósági határozat nem csak a szakértői véleményben foglaltakkal ellentétes, hanem sérti az elkövetés időpontjában hatályban volt 1997. évi LXXVIII. tv. 48/A. § (8) bekezdésben foglaltakat is.

II. fokú eljárás

A II. fokú eljárásban a tárgyalás szintén szabálytalanul lett megtartva, egyrészt azért, mert a tárgyalás megelőzően az alperes/indítványozó képviselője jelezte, hogy Covid-19. fertőzött betegekkel találkozott, amely a tárgyalás időpontjában ez eljárási szabályok szerint kizárta a tárgyaláson való részvételt, de annak ellenére, hogy az alperes kérte a bíróságot, hogy halassza el a tárgyalást, amennyiben a felperes keresetét nem utasítja el, a tárgyalást a bíróság úgy tartotta meg, hogy a tárgyalást megelőző napon kézbesítette a felperes fellebbezési ellenkérelmét és így csak egy pár órát adott arra, hogy az alperes reagáljon a felperesi ellenkérelemre, míg a felperesnek több hónap állt rendelkezésre a fellebbezési ellenkérelem előterjesztésre. (F/8: alperesi egészségügyi bejelentés)

Az indítványozó álláspontja szerint, azzal, hogy a bíróság nem biztosította az alperes jogi képviselőjének jelenlétét a tárgyaláson és nem biztosította, hogy az alperesi képviselő kifejtse jogi érveit a tárgyaláson, valamint azzal, hogy nem adott elég időt arra, hogy az alperes jogi képviselője a felperes fellebbezési emlékéremére megfelelően reagáljon, megsértette a tárgyaláson való részvételi jogát, a hatékony jogorvoslathoz való jogot és a tisztességes eljáráshoz való alapjogát. (F/9: végzés a tárgyalás megtartásáról)

A II. fokú bíróság is lényeges eljárási szabályt vétett akkor, amikor annak ellenére, hogy az indítványozó jelezte, hogy szabálytalanul kerültek megtartásra tárgyalások, és az indítványozó megidézése nélkül szabálytalanul hallgatta meg a bíróság a tanúkat és a szakértőt, valamint a tárgyalás berekesztése is úgy került sor, hogy az I. fokú bíróság a bizonyítási eljárásból kizárta az indítványozót és jogi képviselőjét, ennek ellenére ezt a tényt a II. fokú bíróság figyelmen kívül hagyta és nem vizsgálta ezen jogi hivatkozást, így továbbra is jogszabályt sértő maradt mind az I. fokú, mind a II. fokú ítélet.

A Kúria döntése és jogi indokai

A Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdésére hivatkozva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, azonban érdemben az alperesi hivatkozásokat továbbra sem vizsgálta a bíróság, hiszen ha érdemben vizsgálta volna az alperes felülvizsgálati kérelmét, úgy akkor a határozata is indokolást tartalmazott volna arra vonatkozóan, hogy az indítványozó által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak miért helyesek, vagy helytelenek, de a Kúria ítéletéből sem lehet kikövetkeztetni, hogy a precedens ítéleti értelmezésekkel szemben, miért a Ptk. rendelkezéseire alapította a közterület használata kapcsán hozott határozatát az eljáró bíróság.

Az Alkotmányjogi panasszal támadott határozatok:

Debreceni Járásbíróság 23.P.21.145/2019/23., számú ítélete, a Debreceni Törvényszék 3.Pf.20.727/2020/9. számú jogerős ítélete és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.042/2021/9. számú ítélete

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette.

Nyilatkozunk arról, hogy az ügyben már nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve az ügyben nincs folyamatban perújítás (jogorvoslatot a törvényesség érdekében).

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló utolsó bírói döntés kézbesítésének időpontja 2021. november hó 17. napja, ami az ügyfélkapun keresztül elektronikus kézbesítés szabályai szerint történt.

Nyilatkozunk arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó indítványozó személy jogait és érdekeit érinti, mivel a döntés rendelkezést tartalmaz az indítványozóra.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az indítvány szövege

Megjegyzés: Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos. Az Alkotmánybíróság tehát külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését.

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség az, hogy az alperes és képviselőjét az I. fokú bíróság nem idézte több nyilvános tárgyalásra, így nem tudta az alperes a tárgyaláson gyakorolni a nyilvános tárgyalásból, a szóbeliség elvéből eredő jogait és nem tudta megfelelően a jogi érveit előadni, és cáfolni sem tudta a felperesi érveket, ami így nyilvánvalóan kihatott a döntésre, mivel az alperes tárgyalási érvelése nem érvényesülhetett a bíróság döntésnél. A tárgyalásra éppen azért van szükség, hogy a tényállás teljeskörűen tisztázásra kerülhessen, mivel az írásbeli beadványok sokszor szorulnak kiegészítésre pontosításra, mivel a nyilatkozó és a bíróság nem tud mindig azonos következtésre jutni a beadványok tartalmi alapján, illetve a tárgyalás szolgál arra, hogy a felek tisztázó kérdéseket és észrevételekkel segítség a tényállás helyes feltárását, mivel a pontos tényállás alapján kerül abba a helyzetbe a bíróság, hogy megalapozott döntést tudjon hozni, ám jelen esetben a fentebb kifejtettek szerint a tényállás nem került pontosan feltárásra, így a bíróságok nem a pontos és tényleges tényállás alapján hoztak határozatokat.

Szintén kihatott az ügy érdemére az a mulasztás, hogy a szakértő is úgy került meghallgatásra, hogy az alperes és képviselője a tárgyaláson nem volt jelen, és nem tehette fel a kérdéseit a szakértőnek, különös súllyal arra vonatkozóan, hogy oldja már fel a szakértő azt az ellentmondást, hogy a használti díj megállapítása során miért az építési telkek áraiból indultak

ki, amikor a hatályos építésügyi szabályok szerint a terület nem lehet építési telek, mivel az építésügyi szabályzatban megállapított legkisebb térmértéket a perbeli közterület nem éri el.

Az alperes távolmaradása miatt az az ellentmondás sem került feloldásra, hogy a szakértő annak ellenére, hogy maga állapította meg, hogy nincs összehasonlítható adata, és a közterület nem forgalomképes, hogyan és miért az általa megállapított használati díjat állapította meg, hiszen ha nem forgalomképes az ingatlan akkor forgalmi ára sincs, és ha nem építési telek a perbeli közterület, akkor milyen alapon és hogyan számolt használati díjat és díjmértéket.

Az alperes részvétele nélkül a szakértő azt az ellentmondás sem tudta feloldani, hogy a felperes a keresetében a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 1. melléklet 2.1 pontjára alapította a használati díj megállapításra vonatkozó kérelmét, ezért a szakértői vélemény hogyan térhet el a rendeletben meghatározott fix összegtől.

Az alperes részvétele nélkül az alperes azt sem tudta a szakértőtől megkérdezni, hogy az alperes a területet a 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendeletének 1. melléklet 2.1 pontjában meghatározott célra használta-e, ez pedig olyan kardinális kérdés a használati díj megállapításának körben, amit csak olyan tárgyaláson lehetett volna feloldani, ahol az alperes vagy jogi képviselője jelen van, kérdések és észrevételek tehet a szakértői nyilatkozatokra, és a szakértő válaszol az alperes által feltett kérdésekre.

Szintén érdemben befolyásolta az eljárást az a tény, hogy a bíróság a tanúkat is úgy hallgatta meg, hogy az alperes kérdéseket észrevételeket nem tudott feltenni a tanúknak, és az a tény, hogy az alperes és képviselője a tárgyaláson nem vett részt attól a jogától is megfosztotta az alperest, hogy a tanúk által elmondottak ellenőrizni tudja, és attól is hogy hogyan kerültek a jegyzőkönyvbe a tanúk által elmondottak, mivel az alperest és képviselőjét a bíróság a tanú meghallgatásra szóló tárgyalásra nem idézte, így az alperes számára nem tudható, hogy pontosan mi hangzott el, és hogy a jegyzőkönyv helyesen tartalmazza-e a tanúk nyilatkozatait. Különös figyelemmel arra a tényre, hogy a tanúk 2001.-ben tett – jelen eljárás anyagához is csatolt - nyilatkozataik és a tárgyalás jegyzőkönyve ellentmondásban van, azonban ez az ellentmondás a tanúk és a felek részvételével történő tárgyaláson feloldásra nem került, így érdemben befolyásolta az eljárást a szabálytalan tárgyalás tartása, a bizonyítási eljárás alperes nélküli lefolytatása.

Szintén érdemben befolyásolta az eljárást az a tény, hogy a bíróság a bizonyítási eljárásban a tanúkat és a szakértőt az indítványozó megidézése nélkül hallgatta meg és folytatta le a bizonyítást, valamint a tanúk és szakértő meghallgatást követően a jegyzőkönyvet sem küldte meg a bíróság az indítványozó részére, csak akkor, amikor már az eljárást berekesztette, így érdemben az indítványozó és jogi képviselője a bizonyítási eljárásban nem tudott részt venni, a tanú és a szakértői meghallgatásból a bíróság az indítványozót és jogi képviselőjét kirekesztette teljes mértékben.

Érdemben befolyásolta a II. fokú eljárást az a tény, hogy az alperesi képviselő a tárgyaláson Covid-19 érintettsége miatt nem vehetett részt, így a hatékony jogorvoslathoz való jogát és a szóbeliség elvéből fakadó jogosultságát gyakorolni nem tudta, illetve a bíróság nem biztosította az alperes számára a hatékony jogorvoslathoz való jogát akképpen, hogy a tárgyalást nem halasztotta olyan időpontra amikor az alperes képviselője a tárgyaláson jogorvoslathoz való jogaikat hatékonyan tudja gyakorolni.

Szintén sérti a II. fokú bíróság eljárása alperes tisztességes eljáráshoz való jogát, a fegyverek

egyenlőségének elvéből eredő indítványozót megillető jogot, valamint a hatékony jogorvoslathoz való alapjogot azzal, hogy a II. fokú tárgyalást megelőzően nem biztosított megfelelő időt arra, hogy az alperesi képviselő a felperes előző napon postázott ellenkérelmére megfelelően kiejtse az álláspontját, mivel a II. fokú tárgyalás megtartásra úgy került sor, hogy azon az alperes Covid-19 érintettsége miatt, annak érdekében, hogy a T. Bíróságot ne hogy megfertőzze, részt venni nem tudott. Indítványozó jogi képviselőjeként különösen tisztességtelennek tartom, hogy a tárgyaláson azért nem vettem részt, hogy a T. bíróságot ne hogy megfertőzzem, ezzel szemben a bíróság a Covid-19. szerinti különleges eljárási szabályokat félretéve a tárgyalást megtartotta az alperes indítványozó képviselője nélkül. Ezzel a bíróságok arra kényszerítik a jogi képviselőket, hogy inkább hallgassák el a Covid-19. érintettségüket és annak ellenére vegyenek részt a tárgyaláson, hogy tudva lévő, hogy így, az ott megjelentek is megfertőzhetnek.

A Kúria eljárása pedig azért sérti a tisztességes eljárás elvét, a fegyverek egyenlőségének elvét, a nyilvános tárgyaláshoz való alperesi alapjogot, a hatékony jogorvoslathoz való jogot, mert az I. és II. fokú eljárások szabálytalanságait nem orvosolta és indokolását sem adta annak, hogy az alperesi hivatkozásokat mért hagyta figyelem kívül.

Mindhárom bíróság ítélete sérti az alperes tiszta, rendezett, egészséges környezethez való alapjogát akkor, amikor érdemben egyáltalán nem vették figyelembe azt a tényt, hogy a szabályozási terv által meghatározott és kialakított állapot, annak az Alaptörvényben biztosított célnak a megvalósítása érdekében történt, hogy mind az alperes/indítványozó, mind a város lakok, tiszta és egészséges környezetben élhessenek, ezt az alapvető alapjogi érdeket érdemben egyetlen bíróság sem vizsgálta, és indokolás sem tartalmaz egy ítélet sem arról, hogy ezen alperesi hivatkozást a bíróságok miért hagyták figyelmen kívül.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy a közterület használata kapcsán lehet-e a közterület-használatára vonatkozó helyi önkormányzati rendelkezést annak céljától eltérően értelmezni, és annak rendelkezését a közterület használatának kérdéskörében figyelmen kívül hagyni.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy ha a terület köztulajdonban lévő terület, akkor a közterület tulajdonosa – aki magánjogi értelemben nem tulajdonos – a közterület használata kapcsán felhívhatja-e a közterület-használatára vonatkozó helyi önkormányzati rendelkezéssel szemben a Ptk. rendelkezéseit, különös tekintettel arra, hogy a felperes a közterület használatára vonatkozó jogokat és kötelezettségeket egy másik szervezetére delegálta kizárólagos jogkörrel.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az is, hogy ha precedens ítéletek rögzítik, hogy a közterület használata kapcsán kialakult közterület használati jogviták hatósági ügynek tekintendők, akkor a bíróságok indokolás nélkül figyelmen kívül hagyhatják-e a precedens ítéleti értelmezéseket.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az is, hogy hozhatnak-e a bíróságok olyan határozatokat, amelyek teljesítése önkormányzati rendeletben foglalt rendelkezésekbe ütközik, és hozhatnak-e olyan határozatot a bíróságok, amely határozatok rendelkező részében foglaltak teljesítést önkormányzati rendelet zárja ki.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértették meg a határozatok akkor, amikor az indítványozó által is hivatkozott precedens ítéletek által előírtakat figyelmen kívül hagyták a bíróságok, és a precedens ítéleti értelmezésével szemben a közterület használatának kérdését, valamint a kerítés, járda és túlépítésre hivatkozva a közterület használatát nem közigazgatási hatósági ügyként, az erre vonatkozó helyi Önkormányzati rendelkezések szerint bírálták el.

A felperes a kereseti kérelmében a helyi Önkormányzat közterület-használatára vonatkozó rendelkezésére alapította kereseti kérelmét, így a bíróságok határozatai túlterjeszkednek a felperes kereseti kérelmén, ezért a határozatok sértik az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát és ekképpen nyilvánvalóan érdemben befolyásolták a döntést.

Érdemben befolyásolták a bíróságok döntését, valamint szintén sértik a bírósági határozatok az indítványozó tisztességes eljáráshoz és hatékony jogorvoslathoz való alapjogát, azzal, hogy a közterület használata vonatkozásában úgy állapítottak meg használati díjat, hogy a nem építési terület besorolású közterület használatra, a közterület használatára vonatkozó rendelkezésben biztosított ingyenes használat helyett, olyan használati díjat állítottak meg, ami építési területre lehetne irányadó, azonban a használt közterület nem építési telek, és az Önkormányzati rendeletben meghatározottak szerint építési telek nem is lehet, azonban mégis építési terület használatként állapítottak meg használati díjat az eljáró bíróságok, megsértve ezzel a fegyverek egyenlőségéből eredő alperesi alapjogot, a tisztességes eljáráshoz és hatékony jogorvoslathoz való alapjogát.

Érdemben befolyásolták a bíróságok döntését és az eljáró bíróságok megsértették az indítványozó tisztességes eljáráshoz és hatékony jogorvoslathoz való alapjogát akkor is, amikor a terület használata körében született közigazgatási határozatok miatt beállt res judicata-val szemben ugyan azon tényalapról eredően hoztak olyan „más” határozatot, ami az önkormányzat által megalkotott rendeletekbe ütközik.

Érdemben befolyásolták a bíróságok döntését és az eljáró bíróságok megsértették az indítványozó tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való alapjogát a határozatok azzal is, hogy olyan bontási, járda építési és kerítés áthelyezési határozatot hoztak, ami a felperes által megalkotott hatályos szabályozási terv rendelkezéseiben ütközik, és az ítéleti rendelkezésben foglaltak teljesítését kifejezetten tiltja az önkormányzat szabályozási terve!

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell hogy értelmezzék. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Ennek ellenére az eljáró bíróságok azt sem vették figyelembe az eljárásuk során, hogy az indítványozó a közterület használatát a köztisztaság és egészséges környezethez való jogának védelmében gyakorolta, és az alperes által gyakorolt közterület tisztántartásával pedig nem csak a felperes járt jól, hanem a város lakói is, akiknek nem kell tartaniuk az oda piszkolt és oda hordott szennyek által keletkező potenciális fertőzésektől, másrészt a városlakók és az önkormányzat azzal is jól járt, hogy költséget spórol meg akképpen, hogy az egyébként

elhanyagolt közterületi részt nem az önkormányzat tartja tisztán a városlakok költségén, hanem az indítványozó saját költségén.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.

A közterület használata során a közterület használatára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni annak céljára figyelemmel. A közterület használatára vonatkozó rendelet lehetővé teszi az ingyenes közterület használatot is, ha az az ingyenes közterület használatára vonatkozó rendelkezésnek megfelel a használat.

Érdemben befolyásolták a bíróságok döntését és az eljáró bíróságok megsértették az indítványozó "R) cikk alapuló és a tisztességes eljáráshoz való alapjogát azzal is, hogy nem vették figyelembe azt az alperesi hivatkozást, ami lehetővé teszi az indítványozó számára, hogy az Önkormányzat által megalkotott speciálisan a közterület használatára vonatkozóan kialakított jogszabály alapján a közterületet ingyenes használhassa, pedig a fegyverek egyenlőségének elvéből, valamint abból az alap elvből, hogy Magyarország jogállam, ahol a jogszabályok mindenkire egyformán érvényesülnek, mégis ezen alapelvet megsértve az indítványozó azon jogát nem biztosították, mely szerint az alperes rendeletének értelmében a területet ingyenes használhatja.

Érdemben befolyásolták a bíróságok döntését és fegyverek egyenlőségének elvét is sértik a bírósági határozatok azzal, hogy teljesen figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok azt a tényt, hogy a felperesnek felróható az, hogy a jelenlegi használati állapot a felperesi rendeleteinek megfelelően került kialakításra, ám a tényhelyzet jogi sorsának rendezetlensége a felperesnek felróható azért, mert az önkormányzat felperes a saját szabályozási tervében foglaltaknak nem tett eleget, így tulajdonképpen saját felróható magatartásra hivatkozva kíván előnyöket szerezni, ami a Polgári Törvénykönyvvel biztosított azon alapelvbe ütközik, mely szerint senki sem hivatkozhat előnyök szerzése végett saját felróható magatartásra, még az önkormányzat felperes sem.

A bírósági határozatok sértik az indítványozó Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésével biztosított az egészséges környezethez való alapjogát azzal, hogy a határozat eredményeként ismét olyan terület kialakítást kellene elvégezni, ami a személtlerakást és a terület illemhelyként történő használatát újra lehetővé tenné.

Indítványozó álláspontja szerint az ítéleti értelmezések alapján alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel az, hogy a közterület használata kapcsán lehet-e a közterület-használatára vonatkozó helyi önkormányzati rendelkezést annak céljától eltérően értelmezni úgy, hogy a Ptk. rendelkezésire hivatkozva az önkormányzat által alkotott közterületére vonatkozó.

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy kimeríti-e a felperes magatartása a joggal való visszaélést, ha felperes önkormányzat az általa megalkotott Szabályozási tervben meghatározottak végrehajtásával késedelemben van, ezen a Szabályozási tervtől eltérő állapot hivatkozva mégis olyan kereseti kérelmet terjeszt elő, aminek az

eredményeként a Szabályozási tervben tiltott állapot valósulna meg, így a saját maga által alkotott rendeletek tilalmába ütköző lenne a kereseti kérelmének teljesítése.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

"B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam."

"C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik."

"R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek."

"XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

"28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak."

XXI. cikk (1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértések vizsgálata körében a Kúriának a megsértettként állított jogszabályi rendelkezést az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmeznie, és erre figyelemmel kell állást foglalnia a jogszabálysértésről.

32. cikk

(1) A helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között

a) rendeletet alkot;

b) határozatot hoz;

c) önállóan igazgat;

d) meghatározza szervezeti és működési rendjét;

- e) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat;
  - f) meghatározza költségvetését, annak alapján önállóan gazdálkodik;
  - g) e célra felhasználható vagyonával és bevételeivel kötelező feladatai ellátásának veszélyeztetése nélkül vállalkozást folytathat;
  - h) dönt a helyi adók fajtájáról és mértékéről;
  - i) önkormányzati jelképeket alkothat, helyi kitüntetések és elismerő címeket alapíthat;
  - j) a feladat- és hatáskörrel rendelkező szervtől tájékoztatást kérhet, döntést kezdeményezhet, véleményt nyilváníthat;
  - k) szabadon társulhat más helyi önkormányzattal, érdek-képviselői szövetséget hozhat létre, feladat- és hatáskörében együttműködhet más országok helyi önkormányzatával, és tagja lehet nemzetközi önkormányzati szervezetnek;
  - l) törvényben meghatározott további feladat- és hatásköröket gyakorol.
- (2) Feladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot.
- (3) Az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.
- (4) A helyi önkormányzat az önkormányzati rendeletet a kihirdetését követően haladéktalanul megküldi a fővárosi és megyei kormányhivatalnak. Ha a fővárosi és megyei kormányhivatal az önkormányzati rendeletet vagy annak valamely rendelkezését jogszabálysértőnek találja, kezdeményezheti a bíróságnál az önkormányzati rendelet felülvizsgálatát.
- (5) A fővárosi és megyei kormányhivatal kezdeményezheti a bíróságnál a helyi önkormányzat törvényen alapuló rendeletalkotási vagy határozathozatali kötelezettsége elmulasztásának megállapítását. Ha a helyi önkormányzat a rendeletalkotási vagy határozathozatali kötelezettségének a bíróság által a mulasztást megállapító döntésben meghatározott időpontig nem tesz eleget, a bíróság a fővárosi és megyei kormányhivatal kezdeményezésére elrendeli, hogy a mulasztás orvoslásához szükséges önkormányzati rendeletet vagy önkormányzati határozatot a helyi önkormányzat nevében a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője alkossa meg.

(6) A helyi önkormányzatok tulajdona köztulajdon, amely feladataik ellátását szolgálja.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítvány szövege

Megjegyzés: Az indítványnak alapjogsérelmet alátámasztó indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.

Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, C) cikk (1) bekezdésében, R) cikk (2) bekezdésében és 28. cikkében foglaltakat, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint ugyanezen cikk (7) bekezdésében foglalt hatékony jogorvoslathoz való alapjogait,

valamint érdemben ellehetlenítették az Alaptörvény 32. cikk foglalt önkormányzat által alkotott helyi rendeletben foglaltak teljesítését. A támadott határozatok sértik az indítványozó Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdés által biztosított tiszta és egészséges környezethez való alapjogát.

A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266].

A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

Az Alaptörvény 28. cikk értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik annak vizsgálata, hogy a rendes bíróságok az Alaptörvényt megfelelően értelmezik-e.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezi az olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít, vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetelét.

„Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön.

Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}

1./ Az Alaptörvény által biztosított "B) cikk (1) bekezdése", a C) cikk (1) bekezdése és az "R) cikk (2) bekezdése által biztosított alapjogi sérelmet akként jelölöm meg, hogy az Alaptörvény 32. cikkének (7) bekezdésében deklarálja, hogy a helyi önkormányzatok tulajdona köztulajdon, amely feladataik ellátását szolgálja, ezért az eljáró bíróságok a helyi önkormányzat köztulajdon használatára vonatkozó önkormányzat által megalkotott helyi rendeletekben foglaltakat nem hagyhatták volna figyelmen kívül a közterület használatára, a köztisztaság fenntartására vonatkozó ügyben, mert így megsértették az indítványozó Alaptörvényben és a helyi önkormányzati rendelettel biztosított - Alaptörvény 28. cikk értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik - azon jogát, hogy a peres eljárást az önkormányzat által meghatározott közterület használatára vonatkozó rendeletekben foglaltak szerint bírálja el, így biztosítva az indítványozó azon másikkal alapvető jogát, hogy a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik, azaz a helyi önkormányzati ügyeket nem a Ptk. általános szabályai, hanem az önkormányzatiságból eredő alapjog alapján megalkotott helyi önkormányzati rendelkezések szerint bírálja el, akképpen, hogy a rendeltben foglalt célra figyelemmel hozzon határozatot.

Az indítványozó álláspontja szerint a bírósági ítéletek sértik az indítványozó Alaptörvény 28. cikk által biztosított alapjogát, melyszerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik, mely szerint a bírósági eljárásokban a jogszabályokat azok céljára figyelemmel kell értelmezni és alkalmazni. A támadott eljárásokban azonban az eljáró bíróságok a közterület használatára vonatkozó helyi önkormányzat által megalkotott közterület használatára vonatkozó jogalkotói célt teljesen figyelmen kívül hagyták, különös tekintettel arra, hogy a rendelet alkotó célja szerint lehetőség van a közterület ingyenes használatára is. Az ítéletek sértik a szükségesség és arányosság elvét is, hiszen a tárgyi esetben az indítványozó nem csak használta, gondozta a közterületet, a köztisztaság fenntartása és a saját egészséges környezetéhez való jogát biztosítsa, hanem közben a közfeladatot is átvéve, a saját költségén biztosította ezen alapvető jogok érvényesülését, azonban az eljáró bíróságok ezt egyáltalán nem értékelték, és annak ellenére nem vették figyelembe, hogy az indítványozó többször hivatkozott erre.

1.B Indítványozó álláspontja szerint a hatalom megosztásra vonatkozó alapjogi kritérium érvényesülése kapcsán, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként merül fel az, hogy ha a köztulajdon tulajdonosa, aki a tulajdonból fakadó részjogosultságokat a tulajdonos által létrehozott önkormányzati szervre delegálta, akkor lehet-e joga a delegált rész jogosultságokkal kapcsolatos ügyekben saját jogán fellépni úgy, hogy a delegált önkormányzati szerv a köztulajdon használatára vonatkozó részletszabályokat önkormányzati rendeletbe foglalta és a rendelet pedig mindenki számára, így a tulajdonos számára is kötelezettséget állapít meg, mely alapján a köztulajdon tulajdonosa nem lenne jogosult a közterület használata kapcsán eljárni.

A delegált szerv által megalkotott közterület használatára vonatkozó rendelet értelmében a tulajdonos helyet kizárólag a tulajdonos által kijelölt szerv léphet fel a köztulajdon/közterület használata az ezen belüli birtoklás kérdésének kapcsán, ezért az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítéletek az Alaptörvény - "C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik." és az "R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek." - Alaptörvényben biztosított rendelkezéseit sértik, ezért a támadott ítéletek alaptörvény ellenesek.

2./ A XXVIII. cikkel biztosított alapjogi sérelmet akként jelölöm meg, hogy több olyan tárgyalásra került sor, amelyek úgy kerültek megtartásra, hogy arra sem az alperes indítványozót, sem képviselőjét szabályszerűen nem idézték, ezen túlmenően úgy került sor a bizonyítási eljárásban a tanúk és a szakértő meghallgatására is, hogy ezen tárgyalásra a bíróság sem az alperest, sem jogi képviselőjét nem idézte, így sem az indítványozó sem a képviselője kérdéseket sem tehettek fel a tanúk és szakértő részére, és végső soron azt sem tudja az indítványozó, hogy mi hangzott el a tárgyaláson és hogy az elhangzottak helyesen és pontosan lettek jegyzőkönyvezve, ezért ezen eljárás sérti az alperes tisztességes eljáráshoz való azon alapjogát, miszerint a tárgyalásra szabályszerűen meg kell idézni a feleket, akik a tárgyaláson részt vehetnek, kérdéseket észrevételeket tehetnek, ezzel biztosítva a fegyverek egyenlőségének alapelvét is és a bizonyítási eljárásban való részvétel jogát.

Mindebből az is következik, hogy a fegyverek egyenlőségének elvéből eredő jogait is megsértették az eljáró bíróságok akkor, amikor a tárgyalásokat és a tanúk és szakértő meghallgatását úgy folytatták le, hogy az indítványozó polgári perrend szabályai által biztosított bizonyítási eljárásban való részvételét nem biztosították, valamint a kérdésfeltevés, észrevétel és jegyzőkönyv helyességének ellenőrzéséhez fűződő alapjogait gyakorolni nem tudta, míg ugyan ezen jogokat a felperes gyakorolta.

A hatékony jogorvoslathoz fűződő alapjogát is sértik a II. és III. fokú bírósági határozatok, amelyek a jogorvoslati eljárásokban hagyták figyelmen kívül ezt a tényt, és az erre vonatkozó indítványozói indokokat, ráadásul úgy, hogy az indokolási kötelezettségüknek sem tesznek eleget a támadott határozatok.

3./ Az alperes/indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sérti azon II. fokú bírósági eljárás is, miszerint a Covid fertőzés veszélyének fennálltára meghatározott különleges eljárási rendelt figyelmen kívül hagyta a II. fokú bíróság az alperesi képviselő erre irányuló hivatkozásának ellenére, ugyanis, ha valaki Covid fertőzöttel érintkezett, úgy az akkori eljárási szabályok szerint a tárgyalóterembe be sem léphetet, és annak ellenére a II. fokú bíróság megtartotta a II. fokú tárgyalást, hogy az alperesi képviselő jelezte, hogy lehetséges hogy Covid érintett lett, ezért a II. fokú bíróságnak a tárgyalás elhalasztásával kellett volna biztosítani az indítványozó nyilvános tárgyaláson való részvételéhez, az indokainak előadásra vonatkozó szóbeliség által biztosított jogait. A nyilvános tárgyalás és a szóbeliség elve éppen arra alapul, hogy az írásban elterjesztett beadványokat az eljáró bíróságok a felek közreműködésével értelmezzék, adott esetben pontosítsák hogy mi a tartalma a hivatkozásoknak, ami olyan alapvető jogosultság, amely az indítványozót is megilleti, hiszen ekkor kerül abban a helyzetbe, hogy láthatóvá váljon számára, hogy a bíróság hogyan értelmezi a felek által, így az indítványozó által elterjesztetteket, hiszen a legtöbbször további pontosításra kerül sor a nyilvános tárgyalásokon, és a szóbeli tárgyalás során oldható fel a leghatékonyabban azaz ellentmondás ami a tényállás és az ezen alapuló jogszabályi hivatkozásokat megalapozza, ezért alapvető jelentőségű az indítványozó részvételének biztosítása a bíróság előtt eljárásban.

Az alperes indítványozó tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való alapjogát sérti a II. és III. fokú bírósági döntések is, amikor ezen eljárási szabálysértéseket nem orvosolták az eljáró bíróságok, és indokolását sem adták annak, hogy miért hagyták figyelmen kívül az indítványozó erre vonatkozó jogorvoslati kérelmeit.

4./ Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértették meg a bíróságok akkor, amikor olyan határozatot hoztak, amelyek expressis verbis jogszabályokba ütköznek. A támadott ítéletek a helyi önkormányzat szabályozási tervébe ütköznek, mivel a hatályos szabályozási terv expressis verbis tiltja a bírósági határozatok rendelkező részében meghatározottakat, miszerint a kerítést a szabályozási tervbe ütközően kell az ítélet szerint áthelyezni, és a Szabályozási terv alapján járda sem lehet ott, ahová az ítélet rendeli kiépíteni. A tisztességes eljárás tartalmi követelménye, hogy az ítélet nem ütközhet semmilyen jogszabályba, így önkormányzati rendeletbe foglaltakat sem sérthet, azon ezen kritériumnak a támadott ítéletek nem felelnek meg, mert nem csak a felperes által alkotott Szabályozási tervbe ütközik, hanem a közterület használatát szabályzó rendelkezéseket is sértik a határozatok.

5./ Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértették meg a bíróságok akkor is, amikor a közterület használata kapcsán úgy határoztak meg közterület használati díjat az eljáró bíróságok, hogy a felperes kereseti kérelmén túlterjeszkedve, a felperes által meghatározott önkormányzati rendeletben fel nem lehetséges és meg nem határozott használati díjat állapítottak meg.

Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértették meg a bíróságok akkor is, amikor úgy határoztak meg használati díjat, hogy a közterületet építési teleknek minősítették, annak ellenére, hogy a felperes által megalkotott vonatkozó és hatályos önkormányzati rendelet értelmében a perbeli közterület nem lehet építési terület, hiszen az erre irányadó önkormányzat által meghatározott legkisebb térmértéknek a közterület nem felel meg, de ezen indítványozói hivatkozásokat a bíróságok indokolás nélkül hagyták figyelmen kívül.

6./ Az ítéletek sértik az indítványozó **XXI. cikk (1)** bekezdésben biztosított azon alapjogát, miszerint Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

Az indítványozó mindvégig jelezte, hogy a kerítés áthelyesére azon okból került sor, hogy az indítványozó biztosítsa mindenki jogát az egészséges környezethez akképpen, hogy megszünteti annak a lehetőségét, hogy szemetet helyezzenek el, és illemhelyként használják a közterületet, és ezen törvényi célnak úgy tett eleget, ahogyan azt a szabályozási terv meghatározta, tehát itt több törvényi cél is egybe esik.

Egyrészt, miszerint biztosítani kell az egészséges környezethez való jogot, másrészt pedig az önkormányzat által meghatározott szabályozási terv általi cél szerint kell megvalósítani a kerítés és járda elhelyezést, azonban az ítéletek nem a felhívott jogszabályi rendelkezések által elérni kívánt jogalkotói célt valósítják meg, hanem kifejezetten a jogszabályi célokba ütköznek, hiszen úgy rendelkeznek, hogy a szabályozási tervvel biztosított kialakítási rendszerint az egészséges környezethez való jog biztosítását is figyelmen kívül hagyva, olyan állapot kialakításról rendelkeznek, ami nem biztosítja az egészséges környezethez való alapjog gyakorlati érvényesülését, és a szabályozási terv által meghatározott céljába is ütközik.

Az indítványozó álláspontja szerint, az ítéletek azért is sértik az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát, mert az eljáró bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy a felperes a közterület használatával és birtoklásával teljes mértékben felhagyott, a közterületet az indítványozó és jogelődjei gondozták saját költségükön, ezért a felperes saját felróható magatartására hivatkozva kíván előnyöket szerezni akképpen, hogy ugyan Ő mint a közterület tulajdonosa nem biztosítja az Alaptörvény **XXI. cikk (1)**

bekezdésben meghatározott egészséges környezethez való alapjogot azzal, hogy a közterület tisztán tartja, azonban az indítványozó által a közterület tisztántartása érdekében a szabályozási tervnek megfelelő terület kialakítással, valamint a terület saját költségen való tisztántartásával szemben a felperes még használati díjat is felszámítani akar, mely kérelmét a bíróságok úgy teljesítették, hogy a felperes saját felróható magatartást nem értékelték, sőt olyan használati díjat állapítottak meg, ami nem a felperes kereseti kérelmén alapul és a mértékét is úgy állapították meg a határozatok, hogy annak számítási alapját a közterület minősítés helyett, építési területként határozták szemben azzal, hogy pontosan a felperes rendelete tiltja meg a tárgyi közterület építési területként való minősítését.

7./ Alkotmányjogi kérdésként merül fel a bíróságok által meghozott ítéletek alapján az, hogy a közterület használata és annak birtoklása mint fogalmak tényszerűen elválhatnak-e egymástól, mert az ítéleti értelmezések szerint annak ellenére, hogy a felperes az általa létrehozott önkormányzati szervhez delegálta a közterület hasznosításával és jogellenes használatával kapcsolatos ügyeket, mégis a használat tartalmába szükségképpen bele tartozó birtoklás fogalmát az eljáró bíróságok úgy értelmezték, hogy a felperes lehet úgy birtokos és birtokosként annak ellenére felléphet, hogy a közterület használatával és jogellenes használatával kapcsolatos ügyeket az által megalkotott szervre delegálta, ahol a használat és hasznosítás fogalmába szükségképpen bele tartozik a birtoklás ténye is, ezért a támadott ítéletek az Alaptörvény - "C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik." és az "R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek." – Alaptörvényben biztosított rendelkezéseit sértik, ezért a támadott ítéletek alaptörvény ellenesek, mivel a használat fogalmába szükségképpen magába foglaló birtoklás kérdését akképpen határozták meg, hogy a használat jogi tartalmáról leválasztották a birtoklást és birtoklás magánjogi fogalmát akképpen értelmezték, hogy annak ellenére lehet magánjogi birtokos a köztulajdonos, hogy ténylegesen és bizonyítottan a birtoklással tényszerűen felhagyott.

8./ Alkotmányjogi kérdésként merül fel, hogy a birtoklás jogi fogalma és a tényszerű birtoklás ténye elválasztható-e egymástól, mert az ítéleti értelmezés szerint a köztulajdon magánjogi tartalmú birtoklásának kérdése kapcsán a tényszerű birtoklásnak nincs jogi jelentősége, az ítéleti értelmezések szerint önmagában a köztulajdonos magánjogi értelemben akkor is birtokos ha ténylegesen nem birtokolja a közterületet és egy által megalkotott szervre delegálta a birtoklását akképpen, hogy a hasznosítással együtt járó birtoklást is az által megalkotott közigazgatási szervre ruházta át, így az ítéleti értelmezések az - Alaptörvény "C) cikk (1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik." és az "R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek." – Alaptörvényben biztosított rendelkezéseit sértik, ezért a támadott ítéletek alaptörvény ellenesek.

9./ További alkotmányjogi kérdésként merül fel a bíróságok által meghozott ítéletek alapján az, hogy közterület köztulajdonosa magánjogi tulajdonosként a közterület használatával kapcsolatos ügyekben eljárhat-e különös tekintettel arra, hogy a Kúria az indítványozó által perekben hivatkozott precedens ítéleti értelmezések szerint közjogi tárgyú ügynek definiálja a közterület használatának, jogellenes használatának kérdését, így viszont ütközés áll fenn a hivatkozott precedens ítéleti értelmezések és az Alkotmányjogi panasszal támadott ítéleti értelmezések között, ezért ezt az Alkotmányjogi ellentmondást, miszerint a közterület tulajdonosa aki a közterület használatát az általa alkotott közigazgatási szervre ruházta át,

magánjogi értelemben felléphet-e a közterület használatának ügyében, megsértve a hatalom megosztás elvét és azt, hogy a jogszabályok mindenkire így a felperesre is kötelezőek?

10/ Az indítványozó álláspontja szerint a közterület köztulajdonosa magánjogi félként a közterület használatának ügyében nem lehet fél, hiszen a köztulajdon közjogi fogalma kizárja a köztulajdonos magánjogi alanyiságát, ezért az Alkotmánybíróságnak kell ebben a kérdésben feloldani azt az Alkotmányjogi ellentmondást, miszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, így az önkormányzat felperesre is akképpen, miszerint önmagában az a tény kizárja a felperes önkormányzat közterület használatának ügyében történő magánjogi félkénti fellépését, hogy a hatalom megosztás elvéből eredően az általa megalkotott közigazgatásiszerv jogosult csak a közterülettel kapcsolatos ügyekben eljárni. Azzal, hogy a felperes, mint magánjogi jogalany lépett fel, megsértette a hatalommegosztáson alapuló alapjogi normát, valamint azt, hogy a jogszabályok, jelen esetben az önkormányzati rendeletek mindenkire kötelezőek, még a közigazgatási szervet létre hozó közigazgatási szervre is, mint önkormányzatra, ami ekképpen kizárja azt, hogy az önkormányzat önálló jogalanyként vegyen részt az által alkotott szerv hatáskörébe delegált ügyben.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A nyilatkozat szövege:

Az indítványozó kérelmezte az elsőfokú bíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtását a bíróság függeszse fel.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet) F/17: Ügyvédi meghatalmazás

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

F/18: Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

F/1: 23.P.21.145/2019/14 számú tárgyalási jegyzőkönyv

F/2: Telek alakítási kérelem

F/3: Szabályozási terv

F/4: ortofotók

F/5: indítványozó tájékoztató levele)

F/5/1 DMJV levele

F/5/2 Szomszéd esatornatulajdonosainak hozzájáruló nyilatkozatai

F/6: kereseti kérelem

F/6-1: kereset kiterjesztés,

F/6-2 kereset pontosítás,

F/6-3 felperesi keresetváltoztatás,

F/6-4 felperesi keresetváltoztatás2

F/6-5 28/2010 (VII.14) önkormányzati rendelet

F/6- 11. alperesi ellenkérelem és alperesi beadványok

- F/7: tárgyalási jegyzőkönyv
- F/7-1 kifogás a tárgyalás szabálytalansága miatt
- F/8: DMJV vagyonkezelési Osztály levele
- F/9: alperesi egészségügyi bejelentés végzés a tárgyalás megtartásáról
- F/10: végzés a tárgyalás megtartásáról
- F/11: indítványozó levelei
- F/12: Korábbi tulajdonosok használati nyilatkozatai
- F/13: Óri János Szakérői vélemény 3.1. pont 4. oldal
- F/14: Debreceni Járásbíróság 23.P.21.145/2019/23., számú ítélete,
- F/14-1: Debreceni Járásbíróság 23.P.21.145201923., számú ítélete elleni fellebbezés
- F/15: Debreceni Törvényszék 3.Pf.20.727/2020/9. számú jogerős ítélete
- F/15-1: Debreceni Törvényszék 3.Pf.20.727/2020/9. számú jogerős ítélete elleni felülvizsgálati kérelem
- F/16: Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.042/2021/9. számú ítélete
- F/17: Ügyvédi meghatalmazás
- F/18: Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Kelt: Debrecen, 2021. 12. 20.

Dr. Gyulai Sándor, Csaba ügyvéd,
ERSTR 11600000-00000000

mint a

Az indítványozó jogi képviselője
